

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 42

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 19 de juny del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 3640/12, del turisme de les Illes Balears:

1) RGE núm. 4776/12, de devolució, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.	1866
2) RGE núm. 5142/12, de devolució, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.	1868
-

EL SR. PRESIDENT:

La tercera sessió plenària extraordinària correspon al debat i la votació de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 3640/12 del turisme de les Illes Balears: esmena de totalitat de devolució RGE núm. 4776/12 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca; i esmena de totalitat de devolució RGE núm. 5142/12 presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

1) Esmena a la totalitat, RGE núm. 4776/12, de devolució, presentada, pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, al Projecte de llei RGE núm. 3640/12, del turisme de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Joana Lluïsa Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, Sr. Delgado, senyores i senyors diputats. Un diari d'aquesta terra publicava no fa massa un article del grup d'opinió d'arquitectes sobre aquest projecte de llei que avui debatem. I acabava aquest article amb una interrogació "és això el que volem?". És això el que volen, senyors del PP?

És més que evident que la resposta del Govern del Partit Popular, del Sr. Delgado i del Sr. Bauzá a aquesta interrogació és contundent: sí això és el que volen. El PP, el Sr. Delgado i el Sr. Bauzá volen això. La seva proposta per al turisme no és altra cosa que màniga ampla per convertir cada una de les illes en una macrourbanització, legalitzar fòssils urbanístics, perpetuar els grans edificis fora d'ordenació a llocs privilegiats i especular amb el territori. En definitiva, ens proposen el canvi per iniciar una nova balearització, de la costa cap a l'interior, del Pla cap a la muntanya, afavorint interessos molt particulars per sobre l'interès general de la ciutadania.

El model turístic del Partit Popular no és un model per a la creació de riquesa i d'ocupació, que hauria de ser el principal objectiu del Govern ara. El model turístic del Partit Popular és el retorn a un model equivocat i desfasat que en lloc de crear riquesa i ocupació per a molta gent, crea uns pocs rics a costa del territori, del medi ambient i de la qualitat de vida i benestar dels ciutadans. I aquest no és el nostre model. El model de creació de rics en lloc de riquesa no ens agrada, no és això el que volem, senyores i senyors. Però sobretot no és el convé a les Illes Balears. Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, la seva gent i els seus visitants ni es mereixen ni necessiten aquesta llei que ha presentat el Govern del Sr. Delgado i del Sr. Bauzá.

El que convé a les Illes Balears és una llei de turisme que aposti pel futur, una llei que garanteixi de veritat la seguretat jurídica a tothom, una llei que aposti per la qualitat del turisme, una llei de turisme que aposti per un model sostenible i respectuós amb l'entorn, amb l'entorn territorial, amb l'entorn paisatgístic, amb l'entorn social i amb tots els sectors econòmics. En definitiva, una llei que serveixi a l'interès general i no a uns interessos d'uns pocs, i una llei respectuosa amb la legislació vigent, començant per l'Estatut d'Autonomia.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, a l'article 24 estableix: "Els poders públics de la comunitat autònoma han de reconèixer l'activitat turística com element econòmic i estratègic de les Illes Balears. El foment i l'ordenació de l'activitat turística s'han de dur a terme amb l'objectiu de fer-la compatible amb el respecte al medi ambient, al patrimoni cultural i al territori i també amb l'impuls de polítiques generals i sectorials de foment i ordenació econòmica que tinguin com a finalitat el creixement econòmic a mitjà i a llarg termini". Tot això ens diu el primer punt de l'article 24 de l'Estatut. I creim que és necessari, molt necessari analitzar-ho bé, analitzar-ho i comparar-ho amb allò que ens proposa el Partit Popular a la Llei de turisme.

"Els poders públics de la comunitat autònoma han de reconèixer l'activitat turística com element econòmic i estratègic". De moment fins aquí anam bé, tothom reconeix el caràcter estratègic de l'activitat turística i especialment el Govern. Però a partir d'aquí, la cosa ja no continua tan bé, perquè l'Estatut parla que "el foment i l'ordenació de l'activitat turística s'han de dur a terme amb l'objectiu de fer-la compatible amb el respecte al medi ambient, el patrimoni cultural i el territori", i això de fer compatible l'activitat turística amb el respecte a aquests aspectes vitals per a aquestes illes, el medi ambient, el patrimoni cultural i el territori, a partir d'aquí la llei ja no va.

Pel que fa al patrimoni cultural, només fins un cert punt es compleix, els edificis afectats per alguna figura de la Llei del patrimoni històric pareix que sí es respecten, de fet, en el projecte de llei de turisme hi ha diversos punts que ho confirmen, per exemple el punt 11 de la disposició addicional quarta, quan diu que "les actuacions realitzades a l'empara d'aquesta disposició en edificis que siguin Béns d'Interès Cultural o catalogats, han d'observar en tot cas la normativa de patrimoni històric que els sigui d'aplicació i obtenir informe favorable de l'administració competent, insular o municipal". Perfecte, molt bé, pel que fa al patrimoni cultural si es tracta d'edificis.

Però el patrimoni cultural és més que els edificis, molt més, i la llengua pròpia d'aquesta terra, la llengua catalana, també és patrimoni cultural, i la Llei de turisme, una vegada més no hi mostra gens de respecte. De fet, li torna a fer un menyspreu, el punt 4 de l'article 65 dedicat als guies turístics diu: "els beneficiaris del reconeixement de les seves qualificacions professionals han de tenir coneixements lingüístics de les llengües catalana o castellana-catalana o castellana-per exercir la professió a les Illes Balears". És curiós perquè a l'avantprojecte que havia publicat la conselleria, aquesta "o" era una "i", "catalana i castellana". Però des de gener fins ara ja ha deixat de ser una obligació i ara basta amb una sola. I és evident que quan es parla que han de conèixer la llengua catalana o castellana per venir a fer feina aquí, ja sabem que el Partit Popular quan diu una o l'altra, sempre és l'altra, la castellana. Per tant, discriminació subtil, però discriminació de la llengua pròpia d'aquesta terra, i discriminació també cap als turistes catalanoparlants que visiten les illes. Per tant, l'ordenació de l'activitat turística no compleix amb l'objectiu de fer-la compatible amb el patrimoni cultural, tal com estableix l'Estatut.

Després hem de parlar del respecte al medi ambient i al territori. La possibilitat d'incrementar fins a un 40% l'edificabilitat d'un establiment, en funció de qui fa el projecte, és, a més d'incompatible amb el respecte al territori, un atemptat contra el dret a la igualtat dels ciutadans. En realitat la llei que ens proposa el Sr. Delgado no ordena gaire l'activitat turística, de fet bàsicament es preocupa només de problemes urbanístics d'alguns hotelers, perquè el poc que ordena és totalment incompatible amb el respecte al medi ambient i al territori que estableix l'Estatut. Molts dels articles són un atemptat contra el medi ambient i contra el territori. Les facilitats que dona al canvi d'ús, a més de fomentar tancament d'hotels per convertir-los en blocs de pisos o apartaments, fins i tot els que estan fora d'ordenació, amb la conseqüent pèrdua de llocs de feina, atempta contra el territori, contra el benestar i la qualitat de vida dels ciutadans, contra l'autonomia municipal i contra la transparència i la participació ciutadana, evitant el necessari procés d'exposició pública. I permetre el canvi d'ús fins i tot a les parcel·les, als solars qualificats d'ús turístic, és una perversió que en res no beneficia ni l'activitat turística ni el creixement econòmic; al contrari, tanca les portes a qualsevol possibilitat de reconversió de zones degradades, deixant-les sense sòl on ubicar els hotels, donant totes les facilitats per ocupar més sòl rústic. De fet, el Partit Popular pareix que renuncia a rehabilitar i reconvertir zones turístiques, ho pareix. L'article 78, que a l'avantprojecte es deia "reconversió, rehabilitació i canvi d'ús", actualment ja només es diu "reconversió i canvi d'ús", però quan llegeixes el contingut, de reconversió tampoc no en parla, només "canvi d'ús"; per tant, ni reconversió, ni rehabilitació, canvis d'usos.

Pel que fa al fet de permetre que la llicència d'obra, la llicència d'instal·lació, d'obertura, de funcionament, de reformes, ampliacions o nous establiments d'allotjament turístic, no sigui necessària la declaració d'interès general, ni l'avaluació d'impacte ambiental, va no només en contra de l'Estatut, sinó de les competències dels consells, de les Directrius d'Ordenació Territorial, de la Llei d'espais naturals, de les directives europees i fins i tot, de la mateixa exposició de motius de la llei que dedica paràgrafs i paràgrafs a la sostenibilitat, quan després ho contradia tot a l'articulat.

Si retornam a l'article 24 de l'Estatut, que explica que l'activitat turística ha de ser compatible també "amb l'impuls de polítiques generals i sectorials de foment i ordenació econòmica que tinguin com a finalitat afavorir el creixement econòmic a mitjà i a llarg termini", diu això, però l'activitat turística que ens proposa el Sr. Delgado no només no és compatible amb la resta de sectors econòmics, sinó que fa possible que el sector hotelier els fagociti tots. Entre activitats compatibles i complementàries, tot inclòs i condhotels, es perdran molts llocs de feina, i seran molts els petits i mitjans negocis, allò que ara anomenam oferta complementària, que es veuran abocats a tancar. Per tant, ni impuls a les polítiques econòmiques generals, ni creixement a mitjà i a llarg termini. Només hi ha facilitats per a uns interessos molt particulars i res de creació de riquesa i de creixement generalitzat.

Jo crec que fins ara queda demostrat l'incompliment quasi total de l'article 24 de l'Estatut d'Autonomia, però aquest article encara té una segona part. Una segona part que fa referència al reconeixement social i cultural del sector primari de les Illes Balears, la important labor en la seva activitat productiva, en el manteniment del paisatge, en el manteniment de la cultura, dels costums. I diu que "les administracions públiques de les Illes Balears han d'adoptar les mesures polítiques, jurídiques i legislatives que garanteixin els drets d'aquest sector i dels agricultors i ramaders en el seu desenvolupament i protecció", "drets d'aquest sector", "drets dels agricultors i ramaders en el desenvolupament i protecció"?

Quin desenvolupament i quina protecció els quedarà als agricultors i ramaders? Si no quedarà ni un sol pam de terra susceptible de ser sembrat. Si amb l'excusa de facilitar les inversions privades per sortir de la crisi aquesta llei suposarà l'especulació de les terres del camp, més encariment del sòl rústic, forçant pagesos i ramaders a abandonar l'activitat i enfonsarà, definitivament, aquest sector econòmic. Amb l'excusa de facilitar les inversions privades per sortir de la crisi convertiran totes i cadascuna de les Illes si no en un territori urbà, sí en un territori urbanitzat i no quedaran pagesos a qui garantir els seus drets.

Jo crec que fins aquí entendre la gent del Partit Popular que ja hi ha motius més que suficients per justificar l'esmena a la totalitat i demanar la devolució al Govern, però és que encara hi ha més.

El Govern justifica fer una nova llei de Turisme, en lloc de reformar l'actual, per la necessitat de dur a terme l'adaptació a la Directiva europea 123/2006, la coneguda per directiva Bolkestein, per actualitzar la regulació i l'ordenació i la promoció del turisme a les necessitats actuals, i tot això perquè estam en un context de crisi internacional que ha agreujat la situació del sector turístic. L'adaptació a la directiva Bolkestein ja s'havia fet. Per tant, no era necessària. El fet de reconèixer que la crisi és internacional, què volen que els digui? Després d'un any d'escoltar que la culpa de tots els mals era del govern del pacte, ara és d'agrair que reconeguim que la crisi és un problema internacional.

Però això de la necessitat d'actualitzar la regulació de l'ordenació i la promoció del turisme a les necessitats actuals convé analitzar-ho bé. En primer lloc, confonen necessitats actuals amb els interessos d'uns pocs i, en segon lloc, la problemàtica que s'identifica a l'exposició de motius de la llei li proposen unes mesures que res no tenen a veure amb la seva solució. Identifiquen la pèrdua de la competitivitat com un dels principals problemes del sector turístic, però ho redueixen a dos fets, les traves de la inversió privada en sòl rústic, per tant, al que van és a deixar-los fer el que vulguin fer i que fins ara les lleis no els permetia fer, i la manca de la qualitat de la planta hotelera. I per garantir la manca de la qualitat de la planta hotelera necessitam construir en sòl rústic, necessitam els condhotels i necessitam el tot inclòs, Sr. Conseller? Així tendran qualitat hotelera?

Reconeixen que el declivi és estructural i no conjuntural, però no proposen mesures per afrontar aquest greu problema. Pretenen solucionar el problema de l'estacionalitat amb qualitat, innovació, recerca aprofitant els valors d'una oferta turística diferenciada. Això estaria molt bé, però la realitat és que el contingut d'aquest projecte de llei no presenta ni fórmules ni mesures per assolir aquestes pretensions, més bé tot el contrari, empitjora la poca efectivitat global que tenia l'actual llei.

I, si em permeten, repassaré molt ràpidament algunes de les novetats d'aquesta llei. Destaquen com a novetats importants dues figures, els condhotels i els allotjaments turístics residencials, i ens ho venen com una contribució a la desestacionalització. Els condhotels, que bastarà que tinguin tres estrelles superior i obrin sis mesos a l'any, no són ni una aposta per la qualitat ni per afrontar el fet que els problemes del turisme són estructurals ni per a la desestacionalització. Ara bé, els allotjaments turísticoresidencials, això sí que són una altra cosa, Sr. Conseller, han de ser de més de cinc estrelles, per tant, apostam per la qualitat, i el 50% poden ser d'ús residencial. Ara hi haurà una cosa que li diran, residència turística unifamiliar, i aquí és on hi ha la clau de la desestacionalització. La desestacionalització del turisme es resoldrà construint moltes casetes on la gent pugui anar-hi a viure tot l'any. Aquesta és la gran aposta per la desestacionalització. La solució és convertir els turistes en residents, si en lloc de venir a visitar-nos unes setmanes a l'any vénen a viure tot l'any ja ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...desestacionalitzant. Sí, Sr. President, ja acab.

La gran aposta per la desestacionalització és, Sr. Conseller, cercar nous segments, apostar per productes que atreguin nous clients, fidelitzar-los i procurar, procurar, aquell senyor no hi està d'acord, a mi em sap greu, però jo crec que una de les apostes d'aquesta terra, per exemple, el turisme de bicicleta ha estat un gran encert, en canvi, el de golf, no omple mai.

(Remor de veus)

Vostès prefereixen especular amb el territori, el que els deia al principi. Per tant -i sí que acab, Sr. President, vaig resumint-, crec que aquesta és una llei que no afavoreix els interessos generals, és una mescla desordenada de mesures bona part contràries a la qualitat turística, una llei parcial destinada només a una part del sector turístic, una llei sense fórmules per afrontar la problemàtica real i una llei contrària a l'ordenament jurídic, començant per l'Estatut.

Per tant, Sr. Conseller, em consta,estic convençuda, que si vol vostè ho pot fer molt millor, per això li demanam que se'n dugui la llei, la consensui, en parli amb tots els sector i segur, segur, que d'aquí al setembre ens podrà dur un esborrany molt més bo.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró.

2) Esmena a la totalitat, RGE núm. 5142/12, de devolució, presentada, pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3640/12, del turisme de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari Socialista es manté l'esmena de devolució, la 5142/12. Per defensar-la té la paraula la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Diputats, diputades. Conseller. El Grup Socialista ha presentat una esmena a la totalitat al projecte de llei general turística que tot seguit pas a explicar.

Aquest projecte de llei no respecta el nostre ordenament jurídic i així vulnera l'Estatut d'Autonomia, la Llei de bases de règim local, la Llei de disciplina urbanística i la Llei del sòl, per esmentar les més significatives. Vulnera les competències dels consells insulars en matèria d'ordenació i promoció turística i tampoc no els respecta la potestat reglamentària.

La llei tracta igual tots els consells, quan la realitat sobre l'exercici d'aquestes competències és ben diferent. El Consell de Mallorca i el de Formentera no exerceixen les d'ordenació i Menorca i Eivissa sí. Les de promoció no han estat traspassades a cap consell. La llei, però, no tan sols no fa cas d'aquesta qüestió i la passa per alt sinó que tampoc no estableix cap calendari per fer els traspassos de recursos humans, materials i econòmics que per l'Estatut d'Autonomia els corresponen.

Als ajuntaments no els va millor, la llei vulnera les competències municipals d'ordenació i planificació de tots els usos, també turístics, dins l'àmbit del terme municipal, competències que ostenten per la Llei de sòl estatal i la Llei de bases de règim local. Així nega als ajuntaments el control de la llicència d'activitats dels usos compatibles i els carrega amb l'execució i el manteniment de les infraestructures, en contra d'allò que preveu la Llei del sòl estatal. D'aquesta manera deixen d'ingressar el 10% de l'aprofitament atípic dels usos turístics en sòl rústic, en contra d'allò que estableix la Llei del sòl rústic. No veim per cap banda els suposats avantatges per als municipis ni per als consells que aquesta llei els pugui dur. Veim més burocràcia, més feines, invasió de competències, però cap avantatge, perquè no es pot vendre com un avantatge que després de eliminar-los la competència urbanística els deixi participar amb un informe vinculant perquè el que fa la llei és això, convertir les llicències en informes vinculants incomplint la llei de la CAIB.

Faci cas, Sr. Conseller, a les al·legacions dels consells, faci cas a les al·legacions dels ajuntaments, la llei milloraria i milloraria molt, no en tenguí cap dubte.

Amb aquesta llei s'inverteix l'ordre jurídic establert, així les DOT s'han de sotmetre a la Llei general turística, contràriament a allò que estableix el principi d'especialització, ja que les DOT són més específiques de la matèria territorial que aquesta llei turística.

Afaveix, aquesta llei, l'ordenació turística a la carta ja que estableix privilegis injustificats que afavoriran l'arbitrarietat en la presa de decisions de l'administració turística provocant inseguretats jurídiques i greuges comparatius. Mereix destacar, en aquest punt, l'article 25, que ocupa el primer lloc en el rànquing de despropòsits, tot ell es dedica a les dispenses. Dispensa, exonera, excepciona, en totes les conjugacions possibles, qualsevol precepte de la llei, no només la turística també de qualsevol que sigui competència del Consell de Govern quan per la singularitat, la importància i la significació d'un projecte d'arquitectura o d'enginyeria elaborat per arquitectes, enginyers o artistes de renom i de prestigi internacional resulti un interès marcat i una conveniència notòria.

S'ha vist mai un sistema més arbitrari que aquest? És això el que el Govern entén per seguretat jurídica? Quin són aquests artistes de reconegut prestigi? La presència d'un professional de reconegut prestigi en la redacció d'un projecte no pot ser causa per dispensar-lo del compliment de la normativa vigent perquè les llicències són una activitat reglada i estan prohibides per llei les reserves de dispensa, perquè el reconeixement internacional no està reglat i perquè afamats tècnics també fan xurros, com hem pogut veure.

Aquesta llei institucionalitza el *qué hay de lo mío*, de forma clara i contundent, un exemple de llibre d'allò que no ha de ser un text legal, fomentar l'arbitrarietat en l'administració. Per resumir, els empresaris normals hauran de passar pel tub, els altres per la comissió de dispenses. És una llei injusta, ja que no tracta a tots iguals, ni dins el propi sector turístic ni entre el sector turístic i els altres sectors. Dins el sector turístic uns podran ser dispensats, exonerats, excepcionats, però no ho seran tots. Entre el sector turístic i la resta del món també hi haurà diferències ja que els allotjaments turístics existents quedaran excepcionalment exclosos dels paràmetres de planejament territorial urbanístic i turístic, o sigui de tots, si volen modernitzar les instal·lacions. I detalla, entre altres actuacions, tancar balcons, els porxos, els distribuïdors, ... És possible que la competitivitat del motor de la nostra indústria i de la nostra economia depengui que l'administració turística deixi tancar balcons i porxos en els hotels? És això possible?

És aquesta una llei confusa i extensa, i ho dic perquè contínuament donen noms diferents a allò que és el mateix, no estableix prevalença ni jerarquia entre els PIAT, plans de revaloració de les zones madures ni el Pla de la ciutat de Palma, que per cert no és una zona turística. No diu, ho deixa a l'aire, quina és l'administració competent, deixant sempre un dubte i això passa perquè vol regular allò que no és de la seva competència. És una llei extensa, li sobren articles, ja que estan continguts molts d'ells a altres normes i, per tant, són innecessaris. En canvi, hi ha qüestions que sí haurien de ser i no hi són, com són les mesures d'estalvi energètic i ús de les energies renovables en el sector turístic, l'esponjament com a sistema de millora, per no dir-ne moltes més.

Aquest projecte crea una nova figura d'ordenació turística, els plans d'intervenció en àmbits turístics (PIAT) i derogat el POOT. D'aquesta manera es produirà un buit, un desert en l'ordenació turística ja que els PIAT necessiten un temps per fer-se i aprovar-se. Passam de plans d'ordenació a plans d'intervenció. Però són realment necessaris aquests nous plans? Què aporten? Quina millora suposaran? Seran una eina eficaç i simplificadora per als consells i els ajuntaments? No seran més bé un incordi?

Contràriament al que diu l'exposició de motius, i tal com assenyala el Consell de Mallorca en el seu escrit d'al·legacions, més del 68% de les places turístiques de Mallorca, que són moltes, estan adaptades al POOT. Llavors no és cert que aquests plans hagin tenguut una baixa implantació. Els POOT, tot i que no són perfectes, són una bona eina per a l'ordenació de les zones turístiques i amb aquest projecte de llei s'esborra la regulació articulada dels darrers vint-i-cinc anys sense tenir cap certesa que amb aquesta substitució del POOT pel PIAT hi hagi cap millora. Altra cosa seria si en el text hi hagués una regulació en terminis per fixar un trànsit del POOT al PIAT i especificàs el contingut d'aquests nous plans.

El projecte de llei presenta el canvi d'ús com un sistema de reconversió i de rehabilitació de zones turístiques. Aquesta és la filosofia. Però la realitat és que els edificis turístics més que amortitzats, i també solars, ara podran tenir un altres ús, residencial o d'un altre tipus. Tot plegat el que realment sembla és que possibilita la cultura de *coge el dinero y corre*. Això és el que ens fa pensar. El projecte enumera les condicions poc objectives i de difícil determinació que han de reunir els edificis per fer el canvi i possibilita que sigui ús residencial: fixa la densitat, fixa en noranta metres la superfície construïda dels habitatges, fa les excepcions de sempre, un 10%, poden tenir 35 metres quadrats. Sí, ho han escoltat bé, habitatges de 35 metres quadrats.

Però a més, no és aquesta una llei turística? És l'administració turística que ha de fixar aquests aspectes que no tenen res a veure amb turisme? Segons aquesta llei si una parcel·la hi ha un establiment o un solar turístic el planejament correspon, per sobre del planejament insular i municipal, a la Conselleria de Turisme. Això és absurd. Un empresari que té un negoci, el que sigui, en el polígon industrial i arriba un dia que no el vol continuar explotant-lo perquè no ha fet les inversions, perquè no li resulta rendible, pel motiu que sigui, el que no fa és anar a la Conselleria d'Indústria perquè el vicepresident li canviï l'ús del sòl i pugui fer habitatges, perquè això no passa, que no passa. Per què sí ha de passar amb els hotels?

A més, amb aquest canvi d'ús que configura aquest projecte de llei es pot mantenir exactament el mateix volum que tenia ja abans i així es pot acollir en els mateixos paràmetres urbanístics que hi havia en el moment que es va dur i es va construir aquest hotel. Consoliden així els patracols dels anys seixanta.

(Petit aldarull)

Diputats, no és que ens traiem cap establiment de sobre sinó que encara hi afegim. És aquesta la reconversió que ens durà a ser competitiu i accedir a segments de mercats diferents? A qui beneficia realment tot això? A pocs, a uns pocs. Aquí es fomenta purament i simplement és l'especulació.

No és aquesta la forma que nosaltres entenem de millorar les zones. Aquí es premien els que volen deixar l'activitat turística perjudicant a aquells que la volen continuar. Col·loca residencials a les zones turístiques, consolida els impactes creats per un urbanisme desordenat i manté la possibilitat d'una competència excessiva amb uns edificis residencials que s'han beneficiat d'unes excepcions que altres no han tengut. En realitat la llei planteja una estratègia turística semblant a les dels *centros y zonas de interés turístico de Manuel Fraga* sobre un territori ja (...) a la costa, i nosaltres pensam que aquesta no és la forma.

Aquest sistema que proposa la llei és bo per als especuladors, però no bo per al turisme. I per si no bastava, una mica arraconat, a la disposició addicional novena, però de forma clara, diu que en tot tipus de sòl rústic, amb independència del seu grau de protecció, és podran fer establiments de turisme rural sense necessitat d'avaluació d'impacte ambiental ni interès general. És cert que serà difícil fer nous hotels a les zones turístiques amb aquesta llei, serà difícil, no serà fàcil trobar solars i a més es grava la inversió de l'hotel nou amb places d'intercanvi. Tal vegada és per això que la llei dóna sortida als nous establiments en sòl rústic.

Fomenta així la terciarització del sòl total, del rústic, amb un impacte negatiu sobre les explotacions agràries i sobre el territori i també sobre la indústria turística. La llei estableix uns nous usos turístics sobre edificacions existents, fins i tot en rústic protegit; possibilita també ampliar les edificacions existents per a usos turístics i també residencials sense declaració d'interès general ni valoració d'impacte ambiental, vulnerant així la Llei del sòl estatal. Per tant, presumiblement també serà inconstitucional, igual que la llei recentment aprovada en aquest parlament de mesures urbanístiques urgents.

Però encara és possible afegir-hi més al banyat, i així, via esmena del Partit Popular, s'introdueix la possibilitat d'edificis de nova planta en sòl rústic per a hotels de quatre-centes cinquanta places. Ara sí que es podran fer hotels en es Trenc, a Sa Canova, a Formentor. Ara sí que s'hi podran fer. Van errats si creuen que el segment del turisme que estarem obligats a captar, un cop s'hagi normalitzat la situació dels competidors, vol un paisatge urbanitzat, un territori trossejat.

Regula la llei un sistema d'intercanvi de places com a requisit per a la nova construcció de nous hotels i per a ampliacions amb excepcions, com sempre. Amb aquest sistema, a més de gravar molt la inversió, el que fa és posar més places en el mercat. El sistema d'intercanvi de places únicament pot tenir una justificació, que és l'esponjament, l'eliminació d'impactes negatius. Qualsevol efecte que no sigui aquest són vuits i nous i cartes que no lliguen. Hi ha una cosa amb la qual tots estam d'acord, de places n'hi ha de més, i la llei no preveu cap sistema que en tregui del mercat, tot el contrari. Per això, la nostra proposta és que l'intercanvi sigui dins la mateixa illa, dues per una, de forma ordenada i sempre i únicament per fer esponjaments.

Com a novetat la llei contempla el tot inclòs i els condhotels, possiblement el més nou, però sí que a tots dos els canvien el nom: pensió completa integral i establiments turístics coparticipats o compartits, respectivament.

A la pensió completa integral, la llei la tracta d'una manera molt genèrica, en realitat no la regula, la defineix i poca cosa més. Obliga la llei però als empresaris turístics a exercir una vigilància sobre els clients que creim absurda, també obliga a augmentar la vigilància sobre la procedència de les consumicions dels clients vulnerant els drets dels turistes. La nostra proposta és exigir que abans de l'inici de l'activitat els establiments que optin per aquesta modalitat superin uns plans de qualitat específics que, entre altres variables, han d'establir de manera obligatòria una ràtio de treballadors per plaça, amb l'objectiu de garantir un servei de qualitat.

Pel que fa al tema dels condhotels pot ser un sistema interessant si va lligat a augment de categoria i disminució de places, que és el que precisa el sector turístic. Si no és així, serà com fer-nos trampa al solitari. De totes maneres, és possible..., els problemes de la propietat horitzontal que tenen els condhotels per a la seva regulació també estan fora de les competències d'aquesta llei.

La llei dedica una bona part de l'articulat a les empreses turístiques d'allotjament, en canvi a restauració, agències de viatges, oferta d'entreteniment i altres només les anomena i en fa les definicions i poca cosa més.

La llei estableix per a totes les empreses turístiques la possibilitat d'oferir a més de la seva activitat principal, allotjament, restauració, activitat, entreteniment, la que sigui, altres serveis complementaris sense que sigui preceptiva la llicència per a aquest servei secundari complementari, així tots poden fer de tot sense llicència.

No veim que sigui aquesta una nova forma de professionalitzar el sector, sense llicència per a l'activitat secundària es poden produir greuges comparatius que no duren beneficis. Activitats complementaris sí, però amb llicència.

A l'exposició de motius justifica la necessitat de dur a terme aquesta llei entre aspectes per a la impossibilitat en la normativa vigent de reformar, reformar, reconvertir i millorar els establiments d'allotjament per ser competitius i això no és exactament així, seran uns altres motius perquè aquests no ho són. I dic que no ho són perquè en qualsevol de les zones turístiques de les Illes Balears trobam hotels de totes les categories, però sobretot de 3, 4 i 5 estrelles que han estat reformats amb la normativa vigent. N'hi ha d'especialitzats, en cicloturisme pot ser el cas més evident, però n'hi ha de moltes altres temàtiques, fins i tot en literatura. N'hi ha que sense cap especialització temàtica ofereixen als seus clients un servei d'atenció personalitzada i de qualitat.

Hi ha empresaris a les Illes Balears que han esbucat el seu hotel i n'han aixecat un de nou, generalment de més categoria. Per citar dos exemples recents, a Cala Millor i a Peguera ho hem vist ara fa molts pocs dies i no són casos aïllats. Hi ha molts d'empresaris que no han tancat els balcons ni els porxos, no han densificat, no han fet habitatges a la zona turística on estan ubicats. Han fet aquestes reformes amb la normativa que tenim, sí, i s'han modernitzat i reformat, fins i tot han canviat el segment de mercat millorant la rendibilitat.

Aquesta llei, feta a mida per a uns pocs, no millorarà la nostra oferta d'allotjament, el que sí farà serà aprofundir i continuar amb el que hauríem d'eliminar. Tenim una oferta ferotge en el segment de paquet turístic, ser destinació refugi ha fet que no ens dedicàssim a captar turisme independent, ho hem deixat i continuem de manera majoritària amb els majoristes de viatges i és aquesta una assignatura pendent que tenim perquè hem d'anar a cercar de manera clara i decidida aquest turisme.

Els problemes dels nostres competidors han actuat damunt nosaltres com a una anestèsia, tot el temps que dura tot va una seda, però quan s'acaba l'efecte el dolor és insuportable i llavors és quan ens adonam de la realitat. Tenim uns visitants que no són nostres, són manllevats, no podem competir en preu, els nostres costos són superiors als dels competidors, el nostre producte és bàsic i molt fàcilment replicable. Conclusió: en aquest segment ho tenim molt difícil, no podem continuar així. Abans el preu d'un paquet turístic de catorze dies a Mallorca era el preu de referència al mercat turístic europeu, l'equivalent al barril de Brent al món turístic. Ara, ja fa uns anys el preu de referència és Turquia.

Tots veim la necessitat de reposicionar-nos, el valor afegit que cerca el client de paquet turístic és medi ambient, seguretat, sanitat, no massificació. No hem de fer normativa que vagi en sentit contrari, és el que hem de menester, i aquesta llei no afronta aquestes qüestions, aquesta llei no cicatritza les ferides obertes al territori, tot el contrari, aquesta llei no crearà ocupació. Aquesta llei va en contra dels interessos de la nostra principal indústria, va en contra dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Aquesta llei no és per als empresaris, és per als especuladors. Per tot això, no és un text eficaç per afrontar els reptes de la nostra principal indústria ni les necessitats del nostre futur. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. S'obre un torn incidental i té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, señoras diputadas, hace doce meses, recién nombrado conseller de Turismo del Gobierno de las Islas Baleares, anuncié como una de las principales prioridades en el área cuya gestión me había encomendado el presidente la elaboración de una nueva ley de turismo.

En el mes de junio empezamos a trabajar en la nueva normativa con un objetivo claro, dar respuesta a las necesidades actuales de nuestra industria turística y además hacerlo en el plazo de un año como así ha ocurrido. No podíamos perder el tiempo ni titubear ante las imperiosas necesidades de la industria que representa aproximadamente el 44% del PIB i el 31% de empleo en nuestras islas.

Hoy estamos en la recta final de la carrera iniciada hace un año y pretendo convencerles de la oportunidad y la conveniencia de la aprobación de la ley para lo cual voy a intentar explicarles las bondades de la misma.

Antes de esto, permítanme que intente encuadrar el momento en que vivimos en la historia de nuestro turismo balear para comprender mejor el diagnóstico de su situación y las soluciones presentadas.

Desde la década de los años 60 hemos sido un referente a nivel mundial y nuestra industria ha exportado el conocimiento y la experiencia turística a multitud de destinos, algunos de ellos hoy competidores directos de nuestra comunidad autónoma, pero fue en esa época cuando se llevó a cabo la construcción de una parte importante de la planta hotelera sin una pormenorizada planificación urbanística de forma desordenada y sobre la base de una normativa que resultó ser totalmente insuficiente. En la década de los años 80 empezó a haber una cierta planificación urbanística al concebirse el sector turístico como una industria y en los años 90 se produjo una proliferación normativa y se empezó a regular todo tipo de aspectos complementarios a la mera edificación. Al final de esta década, en 1999, vio la luz la Ley general turística que es la vigente actualmente.

A día de hoy, ya nos encontramos con el hecho de que se ha producido un desarrollo de la planta hotelera desacorde con la normativa con la que la modernización de los alojamientos turísticos desarrollada en los años 90 no ha sido constante y con que parte de la oferta denominada complementaria se encuentra atrapada por un ámbito normativo que no le permite comprender ninguna actuación rentable que pueda ser competitiva en los niveles de prestación de servicio que se exige en el siglo XXI.

Por ello llegamos a la conclusión de que la gran problemática radica, por un lado, en la aplicación de la normativa actual a edificios y construcciones que no se concibieron para dar cumplimiento a la normativa vigente y, por otro, en que al mismo tiempo no se ha facilitado por no haber pensado en términos de rentabilidad la renovación completa o la reconversión de la planta de establecimientos de alojamiento turístico.

La realidad de los últimos años nos ha demostrado que la industria turística balear aun cuando nuestras islas se han convertido en un destino ampliamente consolidado, se encuentra en una situación de pérdida de competitividad que requiere la adopción de medidas que afronten el problema que debe considerarse como estructural y no meramente coyuntural, porque hoy en día, tanto en el ámbito nacional como en el internacional, las Islas Baleares ya no son los únicos destinos con excelentes condiciones climáticas, atractivos recursos naturales e infraestructuras desarrolladas, otros países del entorno mediterráneo como Egipto, Turquía, Túnez, Grecia, Croacia, Marruecos, han apostado decididamente por el turismo como fuente de ingresos y han desarrollado zonas turísticas como importantes incentivos fiscales a la inversión, lo cual ha facilitado la construcción de una nueva planta hotelera que compite claramente y en situación ventajosa con la de las Islas Baleares, tanto en calidad por el hecho de ser más moderna, como en rentabilidad porque tiene una estructura de costes y unos márgenes de beneficios más atractivos para la inversión.

La escasa competitividad de la industria turística de nuestra comunidad se ha visto agravada por el hecho de que durante años el cumplimiento de la normativa que afectaba al sector encarecía enormemente la explotación, creándose un escenario en el cual los costes subían y los ingresos descendían y todo ello con unas perspectivas cada vez más inciertas, lo que no incentivaba precisamente la inversión.

Todo esto ha conducido a que, de manera generalizada, para frenar la disminución del margen de beneficios no se han llevado a cabo las inversiones necesarias para mejorar y modernizar los diferentes establecimientos, hecho que en definitiva se ha traducido en un empeoramiento de la calidad y la imagen de parte de la planta turística, sobre todo en aquellas zonas turísticas maduras que han visto agravada su situación todavía más.

Esta situación nos obliga a adoptar medidas de carácter estructural y que incentiven la inversión en el sector de la industria del turismo balear con la finalidad de recuperar la competitividad que requiere la principal fuente de ingresos de nuestras islas. A todo ello debe sumarse el hecho de que la comisión europea estima que la política europea del turismo necesita un nuevo impulso para hacer de él una industria competitiva, moderna, sostenible y responsable. Asimismo, la comisión entiende que el éxito de dicho impulso dependerá del compromiso del conjunto de las partes interesadas y de su capacidad para trabajar juntas para aplicarla.

Para alcanzar estos objetivos europeos las acciones a favor del turismo se han establecido en varios ejes: fomentar la competitividad del sector, promover la diversificación de la oferta y promover el desarrollo y la imagen de un turismo sostenible, responsable y de calidad.

Actualmente la crisis económica ha agravado la situación del sector turístico, lo que ha provocado que en los dos últimos años la sociedad haya tomado consciencia de la gravedad de la situación por la que atraviesa el principal motor económico de las Islas Baleares y que los poderes públicos hayan adoptado medidas de carácter legislativo que eran necesarias, pero que resultaban insuficientes dada la envergadura del problema estructural que padecemos.

En efecto, en los dos últimos años -como decía anteriormente- se han aprobado la Ley 4/2010, de 16 de junio, de medidas urgentes para la inversión en las Islas Baleares, y la Ley 10/2012, de 27 de julio, de medidas urgentes relativas a determinadas infraestructuras y equipamientos de interés general en materia de ordenación territorial, urbanismo y de impulso a la inversión.

Dichas normas han sido complementadas con el Decreto 13/2001, de 25 de febrero, por el que se establecen las disposiciones generales para facilitar la libertad de establecimiento y de prestación de servicios turísticos, la regulación de la declaración responsable y la simplificación de los procedimientos administrativos en materia turística, y con el Decreto 20/2011, de 18 de marzo, por el que se establecen las disposiciones generales de clasificación de la categoría de los establecimientos de alojamiento turístico en hotel, hotel apartamento y apartamento turístico de las Islas Baleares.

Precisamente, por las razones globales de cuanto se viene disponiendo y por la necesidad de adecuar la normativa turística existente a la realidad actual, con el objetivo de permitir la eliminación de las trabas administrativas, garantizar la seguridad jurídica y actualizar la legislación obsoleta como elemento esencial para el desarrollo de toda la actividad económica en general y turística en particular se hacía imprescindible crear la nueva ley del turismo.

La fuerte competencia internacional en un escenario económico marcado por la globalización que comprende la actividad turística, así como las nuevas tecnologías y las redes sociales aplicadas a las actividades productivas y concretamente al turismo, exigen prestar mucha más atención al concepto de un turista mucho más exigente, más autónomo a la hora de confeccionar sus viajes y más interesado en la búsqueda de experiencias enriquecedoras. Por ello, se deben posibilitar fórmulas que desarrollen al máximo las oportunidades que pueden ofrecer los recursos turísticos de las Baleares.

En este escenario es básico incentivar el desarrollo de modelos innovadores, creativos, competitivos, modernos, flexibles y sostenibles que hagan atractiva la inversión en la industria del sector turístico tan necesaria para la reconversión de un modelo que ha quedado obsoleto y que a su vez, dinamice la economía de las Islas Baleares.

Sobre esta base es imprescindible afrontar los nuevos retos con valentía, con altura de miras y con una cultura basada en el reconocimiento del desarrollo sostenible, la innovación, la calidad, la creatividad y la responsabilidad.

La presente ley pretende abordar el problema de la estacionalidad apostando por la calidad, la innovación y la investigación, aprovechando los valores de una oferta turística diferenciada, dando cabida a nuevas fórmulas de explotación en las que la creatividad, la calidad y la excelencia en el servicio marquen la diferencia frente a otros destinos turísticos y recuperando para las Islas Baleares el reconocimiento como destino turístico de referencia internacional.

Igualmente la ley apuesta por la cooperación entre las distintas administraciones de la comunidad autónoma, así como con los agentes sociales de mayor representatividad del sector permitiendo un marco normativo que haga posible la reconversión de la industria turística balear.

Sin duda los pilares de la nueva ley son la ordenación, el fomento y la promoción del turismo mediante la planificación, la formación, la innovación constante y la inversión en la reconversión y la rehabilitación de las zonas turísticas saturadas o maduras imponiendo la modernización permanente y el control de calidad.

La nueva ley del turismo debe ser pionera, moderna, flexible y duradera, eso hará que podamos planificar claramente cómo debemos y queremos ser como destino turístico durante los próximos veinte años. Nuestras islas son y seguirán siendo tierra de emprendedores y empresarios turísticos de prestigio a nivel internacional, debemos recuperar el *know how* que hemos exportado por todo el mundo y por ello entre otras cosas apostamos por la estrecha colaboración público-privada que ya se ha materializado no sólo con la presencia privada en diversos órganos de promoción de varias administraciones, sino también por la renovada apuesta de nuestros empresarios por Baleares.

Por todo ello, es absolutamente necesaria la aprobación de este nuevo texto legal, el cual ha sido objeto de una gran participación social ya que han sido un total de 93 entidades, entre administraciones públicas, empresas y asociaciones, las que han contribuido a la redacción final del proyecto de ley por medio de sus sugerencias y alegaciones. Con ello se ha mejorado y perfeccionado un texto que tiene que servirnos para reposicionarnos, ser competitivos y volver a liderar una industria de la que fuimos pioneros.

Igualmente, todo el equipo de la Conselleria de Turismo se ha reunido con todos los que han mostrado su interés por conocer el proyecto de primera mano y hacernos llegar personalmente sus sugerencias. Tras toda esta actividad fueron incorporadas total o parcialmente al texto un 40% de las alegaciones presentadas dentro o fuera de plazo.

Tras exponerles estos datos sobre la participación en la redacción de la ley permítanme que les comente que las principales finalidades de la misma, al margen de la general de impulsar la recuperación económica de Baleares, son: regular la reconversión de los establecimientos turísticos obsoletos que justifiquen su inviabilidad turística y económica en otros usos no turísticos; ordenar los establecimientos turísticos coparticipados o compartidos; mejorar las zonas turísticas y la competitividad del sector con la creación de los planes de intervención en ámbitos turísticos, los llamados PIAT; promover el aumento de categoría de la planta hotelera mediante herramientas que permitan mejorar su competitividad, e incentivar la creación de nuevos hoteles de cuatro y cinco estrellas, así como la desaparición de los establecimientos obsoletos o de baja categoría.

En cuanto a los temas más importantes, concretos y novedosos tratados en la nueva ley, estos son los siguientes: la flexibilización de las clases y formas en que las empresas puedan desarrollar la actividad turística; se mantienen los principios de uso exclusivo y de unidad de explotación, pero flexibilizándolos y, sobre todo, permitiendo nuevas fórmulas de explotación de los establecimientos de alojamiento que vienen reclamándose desde hace tiempo y que en otros países eminentemente turísticos ya están en funcionamiento.

Se regulan los establecimientos de alojamiento turístico coparticipado, compartido u otras fórmulas análogas de explotación en el bien entendido que se consideran fórmulas esenciales para atraer la inversión, contribuir a la desestacionalización y mejorar la calidad de los establecimientos y de los servicios prestados en ellos.

Ello implica que se permita a un particular comprar una o varias unidades de alojamiento de un establecimiento turístico con una categoría mínima de tres estrellas superior o tres llaves para disfrutarlas un máximo de dos meses al año con los servicios turísticos propios de dicho establecimiento. El resto del año estas empresas explotarán esas unidades de alojamiento como una unidad más del establecimiento turístico. La condición requerida para que éste pueda acogerse a este tipo de explotación, comúnmente llamada condohotel, es que debe permanecer abierto un mínimo de seis meses al año.

Por otra parte, en cuanto al cambio de uso se establece en la ley que el mismo sólo será posible con el preceptivo informe vinculante del ayuntamiento correspondiente y con las condiciones de la rehabilitación integral del edificio y la cesión del 5% del presupuesto al consistorio para realizar inversiones en la zona.

La reconversión de los establecimientos hoteleros obsoletos en residenciales tiene también la condición de que las viviendas resultantes tengan una superficie mínima de 90 metros cuadrados y una densidad de una vivienda por cada 120 metros cuadrados.

En la ley también se establece, como novedad, la posible creación de empresas turístico-residenciales que son aquellas que, además de cumplir los requisitos de las empresas de explotación de establecimientos de alojamiento turístico a partir de cinco estrellas o categoría similar, ofrecen los servicios de estos a los titulares de las viviendas o unidades de alojamiento residencial pertenecientes al mismo complejo.

En este caso se permite enajenar hasta el 50% de las unidades de alojamiento del establecimiento para destinarlas a residencias turísticas unifamiliares, las cuales reciben los servicios del establecimiento turístico.

Esta fórmula, que combina el uso turístico residencial, está ampliamente implantada en otros países de gran reconocimiento como destinos vacacionales, pero no se ha desarrollado en esta comunidad autónoma por la rigidez de la legislación autonómica anterior.

En definitiva, estamos ante nuevas fórmulas de explotación que constituyen una oportunidad para facilitar la actualización de la planta hotelera y de su entorno generando empleo, tanto por la mejora de los servicios complementarios que se desarrollan entorno a estas nuevas formas de explotación como por la ocupación que genera la propia actualización, modernización y reconversión de nuestra industria turística como por el mismo alargamiento de la temporada turística.

En lo que se refiere a los establecimientos de alojamiento de turismo rural, la principal novedad consiste en que en éstos se permiten las edificaciones ya existentes y en todo tipo de suelo rústico, es decir, se permite la explotación de las *possessions* o casas rurales como alojamiento de turismo rural. Además no será necesario para ese tipo de construcciones, salvo para los nuevos hoteles rurales, contar con una declaración de interés general ni la evaluación del impacto ambiental, lo que va a permitir agilizar al máximo los trámites administrativos.

Por otra parte se recogen en la ley por primera vez los albergues, los refugios y las hospederías, que si bien existían de facto en este punto había un vacío legal en la ley anterior.

Un aspecto importante de la nueva ley de turismo es el endurecimiento del tratamiento de la oferta ilegal, el intrusismo y la competencia desleal, por una parte mediante el incremento del control de la misma aumentando la cooperación interadministrativa y, por otra, mediante un incremento de las cuantías de las sanciones en un 30%. En este apartado se va a habilitar el plazo de un año para regularizar plazas turísticas, y los fondos del consorcio de la bolsa de plazas provenientes de la regularización de plazas de establecimientos turísticos se destinarán obligatoriamente a actuaciones en las zonas turísticas.

Otro aspecto destacado de la ley es que se crea la comercialización de estancias turísticas en viviendas, refiriéndose a una tipología de viviendas unifamiliares o pareadas con unas condiciones de habitabilidad y de calidad determinadas, con la obligación de comercializar la vivienda completa a un mismo cliente y no por más de dos meses seguidos, y con la posibilidad de sanción al explotador y al propietario.

También se recoge la pensión completa integral, cuya falta de regulación ha ocasionado situaciones conflictivas en la oferta turística. La nueva ley por un lado impide sacar fuera del establecimiento bebidas y alimentos, incentivando, por tanto, el gasto en la oferta complementaria y la mejora del entorno y, por otro lado, obliga al establecimiento que ofrece el todo incluido a que tenga un plan de calidad específico de este tipo de explotación.

Destaca también la creación de la oficina única de la administración turística, que tiene como finalidad facilitar la relación del ciudadano con la administración turística a los efectos de que cualquier gestión o consulta se pueda realizar ante un único interlocutor administrativo. De esta manera se agilizan las gestiones a realizar ante la administración y se aumenta la seguridad jurídica en las relaciones que afectan al tráfico jurídico-administrativo entre las diferentes administraciones y los particulares o las empresas turísticas.

Otro aspecto novedoso es que se promoverá la enseñanza del hecho turístico a partir de la educación primaria, y se fomentará la modernización tecnológica de las empresas turísticas.

De igual modo se pretenden facilitar los proyectos de marcado interés y notoria conveniencia por el atractivo turístico que pueden suponer para la comunidad balear. Así se podrán declarar de interés turístico ferias, acontecimientos, itinerarios, rutas, publicaciones, eventos y tradiciones por parte del Govern, los consells y los ayuntamientos.

La ley aborda también la obligatoriedad de realizar un plan de modernización y calidad de todos los establecimientos turísticos, y marca para llevarlo a cabo un plazo máximo de cuatro años para hostales, hostales residencia, pensiones, campings, hoteles de 1 y 2 estrellas y apartamentos de 1 y 2 llaves. La ley establece que si a los cuatro años no se han modernizado, dichos establecimientos pasarán a situación de baja temporal.

En total coordinación con el Plan nacional integral de turismo y con los planes de desarrollo turístico de los consells y de los ayuntamientos, se llevará a cabo el Plan integral de turismo de las Islas Baleares. El plan incluirá ordenanzas de estética, de obras y construcción, de ruidos, de horarios y de zonas comerciales saturadas, entre otras, y contemplará la posibilidad de declarar municipios turísticos.

Por último la ley establece como principios generales la mejora de la competitividad mediante el desarrollo de un turismo sostenible, la necesidad de la planificación de la promoción, la mejora de la calidad turística y el fomento de la desestacionalización.

Por todo lo aquí expuesto, y contrariamente a lo manifestado por el Grupo Parlamentario PSM-IV-Entesa i Més per Menorca en su enmienda, pensamos que el Proyecto de ley de turismo recoge y se ajusta totalmente al interés de los ciudadanos de las Islas Baleares. Y en referencia a los argumentos esgrimidos por el Grupo Parlamentario del PSOE en su enmienda, debemos dejar bien claro que la ley se ajusta en su totalidad a la legalidad vigente, deroga la ingente normativa existente hasta la fecha ofreciendo la seguridad jurídica que hasta este momento no existía, y regula el futuro del turismo de las Islas Baleares

aparcando un modelo turístic superado y agotado. En definitiva, estamos ante una ley completa, que abarca todos los aspectos turísticos, que será un referente y que marcará el futuro de la competitividad y el reposicionamiento de nuestra oferta turística.

Es en estos momentos de especial dificultad cuando debemos reinventarnos, cuando debemos pasar de ser un destino de seis meses a convertirnos en un destino de todo el año, y cuando debemos apostar por mejorar nuestra principal fuente de generación de recursos, que es el turismo. En definitiva se trata de poner en marcha sin más demora una batería de acciones que modifiquen nuestra curva de estacionalidad, analizando y cuantificando el entorno de todas aquellas inversiones realizadas y apostando por la mejora de nuestra competitividad como destinos. Sin duda alguna con esta ley estamos apostando por un turismo responsable en el que hay tres factores fundamentales que deben definir nuestro futuro: equidad social, eficiencia económica y conservación ambiental.

Señoras y señores, sabemos que somos los primeros, que somos pioneros, que lideramos, como es nuestra obligación histórica, la nueva legislación turística de nuestro país, España, pero por todo ello sin perder de vista nuestra vocación más ambiciosa de liderar todos los aspectos de nuestra principal industria, el turismo. Con esta nueva ley damos un paso al frente con valentía y con la absoluta convicción de que hacemos lo que tenemos que hacer y que los resultados positivos que sin duda obtendremos en breve contribuirán a sacarnos de la crisis y a devolvernos el esplendor y el liderazgo turístico que nunca debimos perder.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

Sra. Mascaró...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, *se ajusta a los intereses generales* i respecta les necessitats actuals de la indústria turística. Abans li he començat parlant d'un article d'un grup de ciutadans d'aquesta terra i ara li parlaré d'un altre escrit que va presentar un ciutadà, en aquest cas de Menorca, al Parlament en què demanava que rebutjàssim la llei que vostè ens presenta.

Aquest senyor fa una al·legació i a la prèvia diu: "L'autor Julian Baggini, a la pàgina 182 i següents del seu llibre *¿Se creen que somos tontos?*, editorial Paidós Contextos -ens ho deixa ben aclarit per si ens volem informar bé-, diu que el còmic *alter ego* de Graham Fellows, el desventurat cantautor John Shuttleworth, exaltava les virtuts d'una cèlebre beguda esportiva: 'és isotònica -deia-, es preocupa del medi ambient'". A força de repetir una cosa la gent s'ho creu; no tothom llegeix tots els butlletins, no tothom llegeix tota la documentació, i si el Govern repeteix una i una altra vegada que aquesta llei respecta el medi ambient la gent s'ho creurà, podem dir que és una llei isotònica, però la realitat, darrere totes les banalitats com aquesta que aquella beguda era isotònica, que respectava el medi ambient, sempre hi ha amagada alguna altra cosa.

Per tant vostè ha dit que s'ajusta als interessos generals, jo crec que s'ajusta als interessos generals d'algunes persones, però no dels ciutadans d'aquestes illes, i, com ja li he explicat abans, no a les necessitats actuals de la indústria hotelera.

Compartim que el sector turística ha estat, és i hauria de continuar essent una referència a nivell mundial. Sempre deim que és el motor de l'economia; ho ha estat, ho és encara, però ho hauria de continuar essent, i per continuar-ho essent necessita una bona revisió, i tal vegada un nou model de peces per incrustar-hi, a aquesta motor, i ha de funcionar, ha de funcionar bé, perquè no només s'ha de moure el motor sinó tots els vagons que li vénen darrere; no només ha de ser la màquina sinó tots els vagons que li vénen darrere, que són tan o més importants que el motor. El motor tot sol no ens durà enlloc.

Per tant fins aquí responent al que vostè ha dit.

Ens deia també que una de les coses que ha duit a fer aquesta llei és que alguns hotels no s'han renovat. Escolti, alguns no s'han renovat perquè han volgut, perquè n'hi ha que sí que s'han renovat, n'hi ha que sí; no s'han renovat alguns segurament per qüestions econòmiques, i d'altres perquè no complien la llei. La gent que ha complit la llei ha anat fent, dona feina, crea riquesa, però hi havia gent que no, que no li passava per les seves idees haver de complir el que diuen les normes que són d'obligat per a tothom. Idò, a aquests, els premiam, això és el que fa, perquè vostè diu que persegueixen l'oferta il·legal; en molts de casos aquesta llei el que fa és legalitzar-la, el contrari que han fet abans amb el decret llei del Sr. Company. El Sr. Company detecta un problema, algú incompleix la llei, feim una norma per fer complir la llei a tothom i per sancionar qui no la compleix. En canvi en turisme pareix que no, hi ha certs sectors que si han incomplert la llei i no els va bé, idò saps què?, en farem una altra per premiar-los. Són maneres diferents d'afrontar els problemes i les legalitats i els interessos generals.

Per tant, escassa competitivitat; hi ha maneres d'afrontar la competitivitat que van molt més enllà de l'ocupació de sòl rústic. Zones turístiques madures; les zones turístiques madures algunes tenen solució, jo crec que totes, si hi ha voluntat. No passa, la solució al turisme, no passa per abandonar les zones turístiques madures, deixar que el que eren hotels ara siguin blocs de pisos i anar a posar els hotels a fora vila en sòl rústic, fins i tot en sòl rústic protegit. Això creu vostè que és el futur del turisme? No volen reformar, no volen reformar i ho diu fins i tot la llei; la llei diu que hi han de destinar recursos, però la memòria diu que si no n'hi destinam és igual, perquè com que

la llei no preveu sancions si no compleixes, per tant no passa res. Deim a la llei, que queda tan bé, que les administracions apostaran per les rehabilitacions i les inversions, però que després si no les feim no passa res perquè no hi ha cap sanció si no es fa. Per tant pretendre qualitat amb les mesures, sincerament no l'aconseguiran. És vera que la llei es planteja tota una sèrie d'aspectes: la qualitat, el futur..., moltíssimes coses, innovació..., però després les mesures van precisament en tot el contrari.

Ens ha dit que un dels pilars d'aquesta llei és l'ordenació. Perdoni, l'ordenació és un dels pilars d'aquesta llei; l'article 75, el que hauria de ser el més important d'aquesta llei, que parla precisament de l'ordenació, no diu res, res, però, pràcticament res. Per tant els pilars ja fallen abans de tenir l'edifici acabat de construir.

Planificar per als pròxims vint anys. Planificar què?, la construcció?, la nova balearització?, més habitatges? És aquesta la seva planificació?, perquè al turisme no li convé el que vostès han fet. El turisme, ja li ho hem dit abans, és molt més que alguns sectors hotelers. No aconseguiran la qualitat amb condhotels de 3 estrelles, fent legal l'oferta il·legal i deixant construir a ANEI, en zones rústiques, per desestacionalitzar.

Aquesta llei que vostè ens ha presentat no fa res per defensar els interessos dels treballadors, ni dels petits i mitjans empresaris, tant d'hoteleria com d'altres sectors econòmics. En lloc de considerar el turisme com un patrimoni social, amb responsabilitat i participació de tots els seus agents i components, començant des de l'administració, turistes, creadors de producte, fins als grups d'interès productius i no productius, ciutadans..., en lloc de fer això la llei considera el turisme patrimoni exclusiu d'alguns hotelers, Sr. Delgado, i suposa una aposta clara per una nova balearització, i aquesta no és la qualitat que esperen els turistes, això no és el que cerquen els turistes que segons vostè venien aquí i han anat a altres destinacions de més qualitat.

Els turistes volen planificació, és vera, però volen producte, i el volen de qualitat, i volen oferta diferenciada, i no volen el que els hem mostrat sempre. Els mostrem fins ara unes fotos fantàstiques de paisatges, però quan venguin aquí aquell paisatge haurà estat un bolet de xaletets per desestacionalitzar. La meitat de la gent hi viurà tot l'any.

Això, Sr. Conseller, no és apostar pel turisme. Jo li ho dic sincerament, crec que vostè és molt capaç de fer-ho millor. Converteixi realment aquesta llei en una bona llei per al turisme, per a tots els sectors de turisme, i no la deixi com aquella beguda que és isotònica, no l'hi deixi; no la deixi com una banalitat per fer contents quatre interessos privats. És molt important el turisme en aquesta terra, és un sector vital per a l'economia d'avui i del futur, i si realment la vol planificar per als propers vint anys, Sr. Conseller, retiri-la, que vostè és capaç de fer-ho molt millor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Oliver...

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Diputats, Sr. Conseller, hem assistit a la seva intervenció, que era una espècie de *corta y pega* entre el que diu l'exposició de motius i els informes jurídics que el director general havia fet, i que així hem pogut ja llegir a tota la documentació que se'ns ha adjuntat. Esperàvem per ventura una miqueta més, una intervenció un poc més, diríem, substancial sobre una cosa tan important, quan ja havíem tengut tots ocasió, sobretot, de llegir aquest document.

He de comentar-li que vostè començava dient que aquesta llei és per donar resposta als problemes que té el turisme. A nosaltres ens agradaria i de qualche manera podem coincidir amb alguns aspectes del diagnòstic, però el que no ens pareix que sigui la forma d'anar a resoldre aquest problema és amb aquest urbanisme a la carta que vostè vol instaurar mitjançant aquesta llei. No veim que aquesta sigui la forma, aquest urbanisme a la carta, d'anar avançant en aqueixa qüestió tan important.

La finalitat d'aquesta llei és regular aquesta reconversió. Quin sentit té tot el tema dels solars?, quin sentit té tot aquest tema de la compactació de les zones turístiques? No ha parlat, no ha dit ni una paraula de llocs de feina; no ha parlat ni un minut d'esponjaments. Pensàvem que en un context com aquest, una llei general turística, almanco el tema esponjaments i jo crec que també llocs de feina haurien pogut merèixer una mica de la seva atenció.

Per anar també parlant una mica del que vostè ha comentat, els condhotels, pensam que allò important és no d'on partim sinó on arribarem, on han d'arribar aquests condhotels, amb quines característiques han de ser. Qualsevol ho pot fer si arriba a unes característiques; nosaltres pensam que aquest és un plantejament que podria canviar i que podria millorar moltíssim.

El canvi d'ús; no ens hem d'equivocar. Podem dir i jo crec que aquí és el moment de dir clarament les coses pel seu nom. El canvi d'ús no és un sistema de reconversió, el canvi d'ús és un sistema que consolida, densifica, compacta i compagina usos turístics residencials i residencials a una mateixa zona. Pensam que aquest no és un bon sistema per millorar les zones turístiques, consolida les baluernes dels anys vuitanta i dels anys seixanta. Això no és una manera d'abordar un futur turístic interessant al nostre entendre.

El turisme rural, què li puc dir del turisme rural? Em puc referir a l'exposició de motius, que vostè diu a la seva exposició de motius que la gran novetat del turisme rural és que s'adequarà el sistema mètric de mesurar el terreny a les Illes Balears, i és la quarterada. No, el sistema no és la quarterada, a les Illes Balears; és el sistema de Mallorca, però no és el de Menorca ni és el d'Eivissa ni és el de Formentera. Però és que, a més, tampoc no s'adequa una vegada que anam a l'article que ho regula.

(Petit aldarull)

Jo li trec això perquè em pareix que aquesta llei l'ha fet, per una part, un a l'exposició de motius, que moltes vegades no està malament, tota la part de turisme sostenible, que hem de millorar, tot això està molt bé, però després a l'hora de concretar el bessó de l'assumpte veim que queda francament en desacord, de qualque manera; per una part hi ha una exposició de motius i per una altra hi ha un text articulat. Pensam que això no és el que està bé.

Vostè ha parlat de l'oficina única. Nosaltres hem fet esmenes a aquesta qüestió perquè pensam que l'oficina única és un exemple d'aquesta recentralització que fa la llei en molts d'aspectes i que pensam que no és bona. Estam d'acord que sigui un punt únic on atendre totes les demandes, per dir-ho de qualque manera, d'empresaris turístics, del món turístic, però pensam que seria molt millor que tengués un àmbit insular, i així ho hem fet precisament a les nostres esmenes que tendrem ocasió de debatre.

Bravejava vostè també de participació, que ha participat molta gent. Jo no ho dubt, que ha participat molta gent, però ens crida molt l'atenció que via esmena -precisament han entrat crec que 36 esmenes- canvien aspectes molt importants i molt substancials d'aquesta llei, sense que haguem pogut tenir cap tipus de debat. No ens pareix que sigui aquesta una forma clara i participativa de dur endavant aquesta feina.

Una d'elles precisament és la que fa referència a la possibilitat de construir en qualsevol tipus de sòl rústic, les 450 places en qualsevol tipus de sòl rústic. Pensam que aquesta és una qüestió molt important com perquè passi d'amagatotis aquí, via esmena i ja està.

És el seu model el d'Eurovegas, Sr. Conseller? La seva línia va per aquí?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Tal vegada sigui el moment de parlar-ne i aclarir-ho. Nosaltres no acabam de veure entre una cosa que diu l'exposició de motius i el que diu la llei, exactament com anam.

Crida l'atenció també que vostè digui... i moltes vegades en turisme la veritat és que tenim molts d'acords, ens passa moltes vegades a la Comissió de Turisme, ens trobam, després ens separam, però de vegades hi ha acords. Vostè diu que aquest model turístic està acabat i exhaurit. Nosaltres ho podem compartir en part. Però el que no ens quadra és per què el vol perpetuar mitjançant aquesta llei. El tema de les zones turístiques, al nostre entendre, no millorarà perquè no s'esponjaren i no podran fer un producte turístic millor.

Pensam per tot això, Sr. Conseller, que és necessari un debat sincer, un debat assossegat diria jo, sobre totes aquestes qüestions. Jo crec que seria molt interessant i pensam que seria bo, directament li demanam que retiri aquesta llei, parlem-ne sense urgències, amb tranquil·litat perquè realment revertirà i serà una millora per a tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Bueno tras sus nuevas intervenciones he podido entresacar algunos puntos de mayor preocupación para sus grupos y voy a intentar explicarlos, no si antes hacer referencia a un par de anécdotas, especialmente de la Sra. Mascaró.

La Sra. Mascaró, lo comento a título anecdótico porque no creo que sea de las partes más importantes de su discurso, ha comentado que introducimos..., bueno como ustedes son siempre bastante monotématicos, se ha preocupado del tema de la coma o de la "y" del catalán y del castellano. Ya le digo que esto vía enmienda del Partido Popular por supuesto será corregido y los guías deberán conocer las dos lenguas oficiales. Ya sé que estos temas son absolutamente prioritarios para ustedes, incluso hablando de una ley de amplio contenido económico, pero no se preocupen, los guías turísticos vía enmienda tendrán la obligación de conocer las dos lenguas oficiales. Ya puede usted dormir tranquila...

La segunda anécdota también es importante. Es el tema de la ley isotónica, creo que la ha llamado. El problema no es que yo repita cien veces que la ley es medioambientalmente buena, o isotónica y que la gente se lo pueda creer. Yo creo que el verdadero problema es que aún que usted lea cien veces esa ley isotónica usted va a ser incapaz de entenderla. Este es el verdadero problema, no es el problema de lo que repitamos...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Es realmente difícil que nos entendamos. Y encima usted dice que cree que soy capaz de hacerlo mejor. Yo creo que no, yo creo que no soy capaz de hacerlo mejor. Pero con el mayor de los respetos le digo que estoy absolutamente convencido de que ni usted, ni todos los demás son capaces de hacerlo mejor. De esto sí que estoy convencido...

(Remor de veus)

Empezando por los puntos que he podido recoger, son cuatro. Una es la supuesta vulneración del Estatuto de Autonomía y la atribución de competencias de manera incorrecta a la Conselleria de Turismo. El punto número dos, el supuesto favorecimiento de la reconversión de viviendas y la disminución de puestos de trabajo. Y el tercero, la supuesta desprotección del territorio y la consolidación de un modelo turístico superado, o lo que ha llamado la Sra. Oliver, la balearización.

Empezaremos por el primero. No es cierto que se vulnere el Estatuto de Autonomía, ni que nos atribuyamos competencias ajenas a la Consejería de Turismo, no es cierto. Pero como ustedes lo pidieron cuando presentaron la enmienda a la totalidad desde el Grupo Socialista, inmediatamente *in voce* encargué un informe a los servicios jurídicos, "el conseller de Turismo ha solicitado *in voce* a este departamento jurídico la emisión de un informe sobre la enmienda a la totalidad presentada a la Mesa del Parlament...", y para reducir y para acortar dice: "este departamento jurídico entiende que ni en el contenido, ni en el procedimiento de la elaboración de este proyecto de ley se vulnera ninguna norma del Estatuto de Autonomía, ni prevé ninguna atribución de ninguna competencia ajena a la Conselleria de Turismo y Deportes". Firmado, el jefe del departamento jurídico que era exactamente el mismo que cuando gobernaban ustedes. Por lo tanto, olvidémosnos de ilegalidades, porque han pasado todos los filtros y así lo dicen los informes jurídicos y centrémonos en cómo se puede mejorar a nivel de contenido la ley...

(Remor de veus)

Yo he estado callado cuando ustedes hablaban, si son tan amables, lo agradeceré.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor! Per favor!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

No es cierto que favorezcamos la reconversión en viviendas y la eliminación de puestos de trabajo. Es al contrario, es totalmente al contrario. Nosotros lo que hacemos es permitir o posibilitar la salida de los establecimientos totalmente inviables, ahora les demostraré que ya son totalmente inviables y la subida de categoría a 4 y 5 estrellas. Eso es lo que está realmente en la ley, la ley está repleta de artículos que permiten subir la categoría. El 35 al regular los establecimientos de alojamiento turístico coparticipados, o compartidos, pudieran de ser únicamente en establecimientos con un mínimo de 3 estrellas. En el 36 al regular la explotación conjunta, con lo que se tenderá en estos casos a equiparar al alza la categoría de los establecimientos. En el 48 al limitar las empresas turístico-residenciales a establecimientos de 5 estrellas. En el 80, al obligar a la modernización permanente y a los planes de calidad, incentivando la mejora y la modernización. En el 89 al no exigir el intercambio de plazas en algunos supuestos de ampliaciones o no en establecimientos de 4 y 5 estrellas. En la disposición adicional cuarta, al aumentar la edificabilidad posible para la

modernización de establecimientos de 4 y 5 estrellas. En la disposición adicional sexta, al obligar a la modernización de menor categoría en un plazo de cuatro años. En la disposición adicional séptima, al no permitir nuevas inscripciones de establecimientos de menor categoría de 4 estrellas, salvo en hoteles de ciudad que podían ser 3. Y más y más y más.

Toda la ley va buscando la subida de la categoría. ¿Qué implica la subida de la categoría? A ver si soy capaz de explicarme bien. Es evidente que buscamos eso y eso implica subida de categoría, mayor número de puestos de trabajo, inmediatamente. Subimos la categoría, aumentan los puestos de trabajo. Según las estadísticas de la Federación Hotelera de Mallorca, en los hoteles de 5 estrellas hay un trabajador por cada 3,6 clientes. En los hoteles de 4 estrellas hay un trabajador por cada 5,8 clientes. En los hoteles de 3 estrellas hay un trabajador por cada 7,9 clientes. En los hoteles de 2 estrellas hay un trabajador por cada 10,4 clientes. Y en los hoteles de 1 estrella hay un trabajador por cada 12,9 clientes. ¿Sabe qué significa eso? Significa que si tenemos un hotel de 250 plazas, que pasa de 3 a 4 estrellas, que ya están pasando y lo estamos viendo sin que esté la ley aprobada, sólo porque confían en el nuevo equipo de gobierno y confían en que la vamos a aprobar, como la vamos a aprobar...

(Alguns aplaudiments)

Pues este hotel de 250 plazas, si pasa de 3 a 4 estrellas, se aumenta de 31 a 43 trabajadores. Pero es que si pasa de 3 a 5 estrellas, se pasa de 31 a 69 trabajadores, es decir, más del doble. Todo ello con independencia de que muchos hoteles que han subido de estrellas y ya tenemos ejemplos, en Magaluf, y ya tenemos ejemplos recientemente con Luabay en Cala Mayor, dos municipios distintos, al pasar de 3 a 4 estrellas dejan la modalidad de explotación del todo incluido...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables, pregaria un poc de silenci! Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Dejan la modalidad del todo incluido, con lo cual aún así se aumenta el número de trabajadores, porque se beneficia a la oferta complementaria y aumentan lógicamente los trabajadores de la oferta complementaria. Pero es que además, al fomentar las reformas con los cambios de uso, se crean nuevos puesto de trabajo en la construcción, porque lógicamente el cambio de uso está totalmente condicionado a la rehabilitación integral del edificio. Por tanto, más trabajadores de la construcción.

Pero por otra parte, con la obligación de realizar inversiones por parte de la administración, se crea más trabajo por parte de la administración en dos vías, porque al adaptar el cambio de uso, se tiene que ceder el 5% del presupuesto de rehabilitación integral del edificio al ayuntamiento, para obras en esa zona, con lo cual se crean nuevos puestos de trabajo para realizar esas obras; y por los fondos de la bolsa de consorcio de la bolsa de plazas, que como hemos alargado un año más, se está produciendo ya el aumento de los ingresos para el consorcio de la bolsa de plazas, con lo cual se van a poder realizar con dinero público inversiones en esas zonas turísticas y con lo cual se aumentará el número de trabajadores. Y eso es así, ustedes pueden discutir y hablar por ahí lo que quieran, pero lo que yo les estoy diciendo es cierto y por eso en breve podremos observar los resultados.

Además no hay que olvidar que en el cambio de uso, el informe municipal es vinculante. Es decir, no se va a poder hacer nada que el ayuntamiento, el alcalde no quiera. Ese cambio de uso afectará al desarrollo posterior de la zona, como el alcalde o el equipo de gobierno quiera. Se posibilita el cambio de uso a cualquier tipo de uso, con lo cual se podrán crear los equipamientos y la oferta complementaria necesaria para mejorar esa zona. Y como el cambio de uso se limitará prácticamente en un 1 cien por cien a los establecimientos de 1 o 2 estrellas y la ratio de trabajadores en los de 1 o 2 estrellas es mínima, esa mínima desaparición de puestos de trabajo quedará compensada con creces con el trabajo que se hará en la rehabilitación integral del edificio, con el trabajo que se hará en la rehabilitación integral de la zona y con los posteriores equipamientos y locales que se creen en esas infraestructuras.

Pero es que además, ustedes se rasgan las vestiduras con el cambio de uso, ¡tremendo! ¿Saben ustedes que estamos conviviendo desde hace décadas con el cambio de uso? ¿Se han parado ustedes a pensar qué está ocurriendo con el cambio de uso de facto y en contra de la normativa actual? Pues yo les voy a dar unos números para que empiecen a pensar, si sus razonamientos realizados hasta ahora son correctos.

El cambio de uso está regulado desde hace 20 años en los POOT, en los planes territoriales, etc. Lo que pasa es que el planeamiento invitaba a la inactividad en lo que se refiere a la reconversión. Pero en los últimos años más de 500 establecimientos, la Conselleria de Turismo tiene registrados más de 500 establecimientos turísticos sólo en Mallorca que han abandonado la explotación turística y que se han convertido en edificios residenciales y se han convertido en edificios residenciales sin haber hecho las rehabilitaciones integrales que esta ley va a exigir. Se han convertido en establecimientos residenciales sin haber respetado la superficie mínima que ahora esta ley va a exigir. ¿Y saben cuántos tenemos? Por poner unos cuantos ejemplos, tenemos 37 en Capdepera, 164 en Calvià, 34 en Manacor -y hablo de establecimientos, no de plazas ni de habitaciones-, 225 en Palma, 27 en Pollença, 23 en Santa Margalida y 30 en Son Servera.

La solución que ustedes apuntan es por supuesto no tocar el cambio de uso y mirar hacía otro lado ante esta flagrante ilegalidad que convive con nosotros en estos días. Sin embargo, la presente ley permite pasar de un modelo de hechos consumados, como es éste, a un modelo planificado. En los últimos años todo esto que les he comentado, ha permitido la

creación de 10.000 viviendas que eran plazas turística, 10.000 viviendas por cambio de uso de facto, con superficies mínimas, sin rehabilitación integral y sin inversión en la zona. Con la Ley de turismo actual, con la que estamos tramitando y la que vamos a aprobar, estas 10.000 viviendas que tienen una media de superficie de entre 30 y 35 metros cuadrados, que existen en la isla de Mallorca, hubieran sido sólo 3.000, con una superficie mínima de 90 metros cuadrados, rehabilitadas íntegramente y con inversión en la zona.

Evidentemente señores, no hay color con el modelo que ustedes proponen. Y por esto, ante esta realidad existente y sólo excepcionalmente previo informe vinculante del ayuntamiento, se podrá excepcionar porque ese es un tema que le preocupa, para que se reduzca la superficie inicial. Pero habrá informe vinculante del ayuntamiento y siempre con la finalidad específica de poder dar salida legal a estas viviendas ya existentes, gracias a la mala normativa que tenemos hasta este momento.

Por último, en cuanto a la supuesta balearización que ha comentado la Sra. Oliver o la desprotección del territorio en cuanto a la supuesta consolidación de un modelo turístico superado, decir que estamos ante una ley proteccionista. Si la leen, mejor dicho, si la entienden, verán que actúa sólo en suelo urbano. La ley actúa en suelo urbano. La ley premia la reconversión y la rehabilitación precisamente para no ocupar el suelo rústico de las zonas POOT. En las *possessions*, por si le preocupan las *possessions*, evidentemente se permite en cualquier suelo protegido que una *possessió* se destine a uso turístico, pero no se consume territorio. Se tendrá que limitar exactamente, exactamente al volumen y a la superficie que la *possessió* tenga, sólo que se podrá destinar al uso turístico.

La ley actual es mucho más restrictiva en cuanto al cambio de uso que la ley vigente, que la Ley general turística 2/99. Con la ley vigente, por si no lo sabían, se podían utilizar las plazas dadas de baja de un establecimiento turístico para edificar uno nuevo y destinar el inmueble a un uso no turístico. Es decir, se podía amortizar dos veces la misma plaza. Se podían destinar para hacer un hotel y se mantenía el edificio como uso no turístico. Evidentemente ¿qué pasaba? Todo esto estaba condicionado a las modificaciones oportunas y puntuales de los instrumentos de planeamiento municipales, que como no se dieron, los resultados prácticos de estas posibles operaciones fueron cero. Pero la ley lo permitía, esa ley que todos hemos convivido con ella y que nos parece fantástica al lado de la que tenemos, ya lo permitía. Por eso les ruego que la lean con detenimiento, si puede ser, antes de dos semanas.

En cuanto a la Ley de turismo de 2012, al contrario, obliga a que estas plazas formen parte de la bolsa de plazas, ya no se las lleva el propietario. Con la ley del 99 el propietario empleaba las plazas para hacerse su hotel y se quedaba con el edificio para hacer residencial, si el plan se lo permitía. Ahora no, las plazas van a la bolsa de plazas, se establece una superficie mínima de 90 metros cuadrados y se exige el informe municipal. Es decir, yo creo que las diferencias son más que evidentes, lo que pasa es que hay que comprenderlas.

En cuanto al modelo turístico vigente, basado en un exceso de regulación y en constante modernización, nuevos destinos competitivos. Esto es precisamente lo que nos obliga a modificar la ley. Nosotros planteamos un modelo de rehabilitación integral de las zonas turísticas, en base a inversión privada, en base a inversión pública y nosotros no consolidamos, como dice la moción del PSOE, un modelo turístico superado, sino que trazamos el camino hacia la renovación. Nos encontramos con una situación de establecimientos cerrados, hostales y pequeños hoteles cerrados, establecimientos reconvertidos en viviendas sin cumplir con los mínimos de edificabilidad.

A todo eso hay que darle salida, salvo que ustedes, los del PSOE, defiendan, no sé si defienden acaso, un modelo en el que existen más de 500 establecimientos turísticos dados de baja en los últimos 20 años, absolutamente sin control y que a día de hoy son de facto residenciales y sin ningún tipo de reforma integral, ni como he dicho, de control. ¿Defienden a caso ustedes las miniviviendas, sin reforma integral y sin inversión pública en la zona? Pues eso es lo que tenían ustedes hace un año. ¿Promueven ustedes acaso el modelo de Cala Mayor y el Arenal de Lluçmajor? ¿Eso es lo que ustedes quieren?

Su política territorial y turística ha fomentado el crecimiento de suelo urbano en las zonas posteriores, en las zonas turísticas a base de esponjamiento ineficaces y que han creado situaciones que empeoran el entorno urbano. Al final ustedes se obsesionaban con esponjar, dar de baja un establecimiento de 200 plazas, enclavado en otras edificaciones, lo cual suponía la reclasificación del suelo en las zonas traseras. Ese sistema era el que depredaba, porque para esponjar nos íbamos a otro lado, a las zonas todavía no construidas de la segunda línea. Y esas 200 plazas en una pequeña parcela en la primera línea, enclavada entre otras edificaciones, suponían 600 plazas en la zona no edificada, 40.000 metros cuadrados con edificaciones de más de 15.000 metros cuadrados construidos. Esas eran las ratios, sólo por esponjar y dejando al final 500 metros cuadrados, dejando a la vista medianeras, con más de 30 metros de altura y al final se convertían en un verdadero problema esos agujeros en medio de los edificios para la salubridad y las buenas condiciones que tanto les cuestan a los alcaldes de nuestras islas.

Ese era el sistema que teníamos hasta ahora y era un sistema, créanme que lo he vivido durante ocho años como alcalde, que ha fracasado rotundamente, rotundamente y era un sistema depredador de territorio, al margen de los chanchullos que se podían hacer, porque quítame esto de aquí, pónmelo aquí, o pónmelo allá, o quítalo de Sóller y ponlo en Son Massot, que eso lo hemos vivido todos permanentemente, lo hemos vivido todos permanentemente.

(Alguns aplaudiments)

O sea que no nos den lecciones de cómo se tiene que tratar con eso.

(Remor de veus)

Miren, señores diputados, yo les ruego, yo les ruego, primero que me escuchen, si es posible y si tienen la educación suficiente, ...

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Yo les ruego que no pretendan darnos lecciones después de su historial de logros en la Conselleria de Turismo.

(Remor de veus)

No sé de qué se ríen, porque de su primera etapa lo único que se recuerda es la imposición de aquella manera traicionera y por la espalda y no consensuada de la llamada ecotasa, que ni era eco, ni era tasa, ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... que era discriminatoria y que era injusta y que por eso duró menos que un chupa-chup en la puerta de un colegio.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

De su segunda etapa, aparte ... -¿es que no saben ser educados?, ¿me pueden escuchar?

(Remor de veus, rialles i petita cridòria)

De su segunda etapa, aparte del record histórico y de libro Guinness del número de consellers por legislatura, que realmente creo que es algo imbatible, quedará para el recuerdo su tira y afloja entorno a las competencias al consell, con el consell, el Govern y el consell, dos partidos distintos, ve tú para allá, va turismo, no va, enviando de avanzadilla a la Sra. Oliver, que lo más maravilloso que hizo en esos cuatro años fue organizar el famoso viaje a la feria de lujo de Cannes, que nos costó más de 200.000 euros.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Eso fue lo que quedó, eso fue lo que quedó. Y ahora que viene, ... usted sí que cogió el dinero y corrió.

(Remor de veus)

Y ahora que viene un equipo que trabaja más en un año que ustedes en ocho, lo siento, señores, sé que les ponemos en evidencia, incluso creo que yo les pongo nerviosos, sé que temen de manera fundada que la ley funcione y que contribuya a la recuperación económica de Baleares, pero nuestro propósito y nuestra obligación es reactivar el turismo y con esta ley lo vamos a conseguir, por mucho que les pese.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per al torn d'intervenció en contra de les esmenes, per part del Grup Popular té la paraula la Sra. Diputada Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Senyors de l'oposició, per què menteixen, per què enganen la gent, per què la confonen? Aquesta és una llei turística i no comporta cap mena de depredació del territori, ho repetirem una, dues i totes les vegades que faci falta.

(Remor de veus)

Ans el contrari, és una llei eminentment conservacionista, que no aposta per incrementar el nombre de places turístiques, sinó sobretot de millorar les existents. Diuen que no és una llei turística, que és una llei d'urbanisme; vostès volen parlar de turisme sense parlar de territori? M'ho expliquin, perquè no podran, perquè no és possible, aquesta activitat està intrínsecament vinculada a la nostra terra. Tanmateix, si aquests aspectes els hagués regulat el Sr. Company, llavors ens haguessin dit que no fèiem una llei d'urbanisme sinó turística, el cas és queixar-se, que això sí ho fan molt bé.

Per fer aquesta llei s'ha partit d'una anàlisi rigorosa i realista de l'estat actual del turisme i la realitat és que al llarg dels últims anys la nostra principal indústria ha perdut competitivitat, la normativa actual ha quedat obsoleta i és responsabilitat nostra donar resposta als problemes existents. Aquesta és una llei que haurien d'haver fet vostès, perquè els problemes que amenacen el nostre motor econòmic no són d'ara, els arrossegam de fa temps, però a vostès això de la realitat els costa tant de pair, perquè clar, sempre és més divertit viure al paradís oníric mental en què estan contínuament instal·lats que no tocar de peus a terra i enfrontar-se als reptes, que en aquesta legislatura són ben difícils.

Però malgrat tot, ...

(Alguns aplaudiments)

Però malgrat tot, algun problema sí que devien detectar, perquè varen començar a posar pegats aquí i allà, així com ha comentat el Sr. Conseller, a un primer moment varen publicar el Decret Nadal; després la Llei 4/2010, de 16 de juny, de mesures urgents per a l'impuls a la inversió a les Illes Balears; la Llei 10/2010, de 27 de juliol, de més mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès

general, i el Decret 13/2011, de 25 de febrer, pel qual establiren les disposicions generals per facilitar la llibertat d'establiment i de prestació de serveis turístics, etc. Al final, el cas és que tot el que proposam el Partit Popular els va malament, vostès representen el no perquè no, fins al punt que han presentat una esmena a la totalitat, sol·licitant la devolució d'una llei tan necessària per a les nostres illes com és la Llei general turística.

De veres creuen que l'activitat turística és l'element econòmic estratègic de les nostres illes? Estan assabentats de què és la mateixa Comissió Europea qui ens demana un nou impuls per a aquest sector? Han escoltat els problemes que pateix el col·lectiu turístic? Són conscients que si milloram aquesta competitivitat directament entrarem, estarem impulsant la recuperació econòmica? Nosaltres sí, i per això proposam aquesta llei.

Entenem que hi hagi articles amb els quals no estiguin d'acord, però que rebutgin la totalitat de la llei no, em sembla un acte frívol i irresponsable. Aquesta és una llei llarga, complexa, molt tècnica i elaborada, esperem de veres poder arribar a grans acords amb vostès amb les esmenes, el turisme s'ho val.

Cal recordar que s'han recollit gairebé totes les al·legacions dels municipis, aquest Govern té voluntat municipalista, són els ajuntaments i els consells insulars els que tendran l'última paraula. Volem eliminar les traves administratives que ofeguen el sector turístic, garantint la seguretat jurídica i modifica la legislació obsoleta. I tot això, malgrat no els agradi escoltar-ho, fer-ho compatible amb el respecte al medi ambient, al patrimoni cultural i al territori.

Incentivem també l'augment de categoria dels establiments. Hem hagut d'escoltar la bajanada que amb aquesta llei es perdran llocs de feina; saben que el nombre de personal d'un hotel -ho saben perquè els ho ha explicat el Sr. Conseller- de quatre estrelles triplica el personal d'un hotel d'una estrella?

El sector espera l'aprovació de la nova llei general turística per dur a terme, aquest mateix hivern, la renovació de places, per fer projectes d'inversió, per reconvertir places hoteleres, per invertir milions d'euros, tot això produirà un augment de categoria i sobretot increment de l'ocupació.

Ara facin els comptes d'aquest increment de personal, de l'increment del nivell econòmic dels turistes que vindran i de l'increment de la despesa que faran. Això és bo per a les nostres illes? Sí.

Però clar, tot queda invalidat perquè hi ha un article que regula el canvi d'ús. Parlem-ne! Perquè, com dir-ho sense ofendre'ls, vostès tenen la pell molt fina, ens poden dir assassins de la llengua i aquí no passa res, però si nosaltres els diem que tenen certs tics bolxevics s'ofenen greument!

(Alguns aplaudiments, rialles i remor de veus)

Sí, els hem de recordar que vivim en un estat de dret i que quan l'administració vol enderrocar un edifici necessita doblers per expropiar-lo, aquesta és la situació. I amb prou feines tenim doblers per pagar els megadeutes que ens varen deixar, imaginin-se ara doblers per expropiar edificis! Seria molt maco, però és inviable. I saben què és la política? L'art del possible i la resta ciència ficció.

El turisme necessita mesures amb cap i peus, no només les roses edulcorades, bé, en el cas de la Sra. Mascaró el que ens ha explicat ha estat una novel·la de por.

Què passa quan un hotel, que ha quedat desfasat, sense possibilitats de millora per les seves característiques i que, per tant, no té prou qualitat per ser atractiu al turista? Que competeix baixant el preu, i això provoca que els establiments de major categoria de la zona, que sí s'han esforçat per renovar les seves instal·lacions, perden competitivitat, aquesta és la realitat a la qual vostès no es volen enfrontar.

I què passa quan ni tan sols amb aquestes ofertes de baixa qualitat aquests hotels no són rendibles? Què faran els senyors de l'oposició que tant els molesta aquest article, els obligaran a tirar endavant amb el seu negoci, malgrat sigui ruïnós econòmicament? Com pensen fer-ho? Vostès i nosaltres sabem perfectament què passa, en el millor dels casos faran un canvi d'ús de facto i si no tancaran l'edifici, que es començarà a deteriorar, possiblement sigui envaït per ocupes i tot plegat serà una pèssima imatge per als turistes. I saben què? Provocar això no és sostenible, ni ecologista, ni estimar la terra, això és fer un feble favor a la nostra principal indústria, necessitem solucions, aportin solucions, de problemes ja n'han aportat suficients.

Però a més obliden que perquè sigui possible un canvi d'ús serà necessari que es justifiqui la inviabilitat turística i econòmica. Vostès fan aquí creure a tothom que podrà fer canvi d'ús qui vulgui, i això és fals, no serà indiscriminat, l'ajuntament tindrà l'última paraula, amb el seu informe vinculant i preceptiu. I a més, el 5% del pressupost d'execució material serà per al municipi, per destinar-lo a actuacions i inversions de millora a la zona. S'estableixen suficients controls per garantir la utilització responsable d'aquest canvi d'ús.

Per cert, un edifici existent que es remodela consumeix territori? No. No són depredadors del territori, els que van decidir que es podien fer habitatges de protecció oficial nou en sòl rústic són els mateixos que ara s'escandalitzen perquè el Partit Popular proposa donar ús turístic a les edificacions existents legals en sòl rústic, increïble però cert. M'expliquin per què són millors els habitatges de protecció oficial que els agroturismes? S'adonen de quins nivells d'absurd han arribat?

Un altre cop tornen a somniar truites, quina és la realitat del nostre camp? Que sovint s'abandona i es degrada. Donar-li un ús a una edificació ja existent, com els agroturismes, garanteix el manteniment i la cura de la terra i un cop més no es consumeix territori, perquè són edificacions existents. Ja veuen, paradoxes de la vida, en el cas de la coneguda com a llei Carbonero va ser el Partit Popular qui va sol·licitar que la construcció dels habitatges fos preferentment en sòl urbanitzable abans que en sòl rústic i amb l'informe preceptiu i vinculant del municipi! Hi ha un refrany que diu *unos cardan la lana y otros se llevan la fama*.

Amb aquesta llei protegim el territori. Els seus discursos signifiquen que no se l'han estudiada bé, que no han fet una anàlisi rigorosa comparativa en aquesta llei amb les seves predecessores, si fos així sabrien que només existeix la possibilitat d'ocupar nou sòl en els supòsits ja contemplats per l'anterior llei i quan es tracti d'hotels de cinc estrelles, tendents a la desestacionalització.

Els recordam que aquesta llei deroga el POOT, que preveia, com ha recordat el Sr. Conseller, esponjaments a canvi de poder ocupar més territori; el POOT es va aprovar el 1995 i mai no s'hi va acollir la iniciativa privada, els únics esponjaments que s'han fet al llarg d'aquests quasi vint anys han estat per part de l'administració, comprant amb doblers públics edificis i enderrocant-los posteriorment. La Llei 2/1998, ja permetia utilitzar les places de baixa per edificar un nou hotel i destinar un immoble a un ús no turística, amb la gravetat que no existia el requisit dels 90 metres quadrats de superfície per als habitatges ni la previsió de les places d'aparcament, que sí estableix aquesta llei, ni un 10% de la superfície destinada a altres usos complementaris, com sí existeix en aquesta llei.

També ens han acusat de fer una llei que no té en compte la mal denominada oferta complementària. Rotundament fals, de fet eliminem aquest concepte perquè consideram que tot l'aspecte de l'oferta turística es troba al mateix nivell i es denominarà oferta de restauració, oferta d'entreteniment, oferta esportiva, cultura, lúdica i de turisme actiu. Es permet sol·licitar que es declarin actuacions i projectes d'interès turístic municipal, el que permetrà donar preferència a aquestes tramitacions. Recordar-los que no varen ser capaços d'incorporar en el seu moment disposicions destinades a aquesta oferta complementària en tot el recull de decrets i decrets lleis que varen treure vostès al respecte.

També pretenem l'eliminació de l'oferta il·legal, s'incrementa un 30% l'import de les sancions. A més de sancionar els comercialitzadors, també es podran sancionar els propietaris.

Per últim, ens han acusat de servir foscos interessos personals. Mirin, aquesta llei obeeix a uns interessos, però ni són foscos ni personals, són els de tots els balears, perquè la seva principal indústria sigui puntera, competitiva i de primer nivell.

Obrin la seva ment, tan lliberals que són per a algunes coses, podrien fer un esforç per al turisme. És bàsic incentivar el desenvolupament ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... dels innovadors, creatius, competitius, moderns, que siguem flexibles i sostenibles per reconvertir un model que es queda obsolet i que, a més, dinamitza l'economia de les Illes Balears.

Ens han acusat d'inseguretat jurídica. Jo els llegiré un recull d'una entrevista que s'ha publicat aquest cap de setmana d'un prestigiós hotel, que ha fet una inversió milionària recentment, i quan li demanaven contestava que els seus negocis a Magaluf feia anys que perdien competitivitat; el moment elegit per invertir el determinà el suport institucional, sense aquest suport, que varen obtenir la seguretat jurídica que necessitaven per empreure una inversió tan important, sense aquesta res no hagués estat capaç. Ja veuen, vostès diuen que cream inseguretat jurídica, però els fets diuen el contrari.

Els demanam que donin suport a aquesta llei turística, debatrem totes les esmenes que facin falta, podrem arribar a grans acords, però és vital per a la nostra economia treure endavant aquesta llei general turística.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Em permetrà abans de res, que em permeti una llicència, que trob que a la meua edat ja me la puc permetre: Sr. Conseller, jo sabia que era un "xulo", el que no em pensava és que fos tan covard; obri un torn incidental, que els torns incidentals en el Parlament són per contestar als que han parlat abans, ens llegeix un escrit, que ja teníem perquè forma part de l'expedient, sí, quasi tot surt allà escrit...

(Remor de veus)

... i ens contesta, ens diu tot el que ens vol dir, a qualque moment crec que vostè es pensa que ens insulta, però jo li he de dir que no insulta qui vol sinó qui pot, i no ens permet replicar. Però ara m'he volgut donar el gust de dir-li això: em pensava que era un "xulo", sempre ho havia pensat, i més a vostè li agrada anar-hi, però no em pensava que fos tan covard.

(Remor de veus)

Referent al que hem sentit,... cadascú té el seu de nivell, reina, cadascú té el seu!

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT

Per favor, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

I uns, i uns acceptam el dels altres.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Sra. Mascaró, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Jo tenc la paraula o no?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula, però no per dir el que vulgui, té la paraula per contestar la Sra. Bosch.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

De totes maneres, em pensava que com que eren del mateix grup, contestar un o contestar l'altre, total, tots ho donarien per entès.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Bé, hem sentit moltes coses, allò d'un paradís oníric, mental i totes aquestes coses i que tot allò que el PP ens proposa ens va malament. Jo ho vull veure si és vera això, perquè nosaltres realment pensàvem que aquesta llei era important i una llei tan important com aquesta, si és vera que estan disposats a parlar, a parlar d'esmenes, a consensuar, a treballar-ho, una llei com aquesta no s'havia de tramitar per urgència. No es podia escurçar el termini d'una llei com aquesta si realment hi ha voluntat de treballar, de discutir, de consensuar.

(Remor de veus)

El que passa que la mentalitat bolxevic crec que vostè no sap ben bé el que és, crec que vostè no sap ben bé el que és, crec que l'apliquen vostès: nosaltres duim això, això és el que hi ha i ho consensuam; vos agrada? El que hi ha no, però ho podem arreglar. Ah, no, el consens és el que nosaltres duim! Perquè, si no, no té cap sentit que no puguin destinar una setmana més els parlamentaris d'aquesta terra a discutir la llei de turisme, perquè tramitar-ho per urgència només escurça el termini una setmana. Què vol dir? Que quan nosaltres tenim la llei ens retallen el temps. Per tant, voluntat de treballar per al turisme d'aquesta terra, no en tenen cap ni una, només tenen la voluntat de fer allò que els dona la gana.

Bé, també hem sentit allò dels monotemàtics del català, bé, d'una llei que bàsicament era de contingut econòmic, sincerament, aquesta llei no és bàsicament de contingut econòmic, és una llei urbanística, és una llei per permetre coses que la llei d'urbanisme no havia permès fer fins ara i, fins i tot, l'articulat de la llei ho diu "*proyectos que no se han podido llevar a término por la gestión urbanística*". Ho diu que ara es

podran fer, els dóna un parell d'anys per fer-ho. Per tant, no és una llei bàsicament de contingut econòmic i no és una llei que aposti pel futur del turisme que necessiten unes illes, perquè crec que convé recordar-los que vivim a unes illes. Jo sé que parlen ells d'*altura de miras*, i per ventura si miren molt amunt pareix que Mallorca és més gran i que Menorca... però no, continuen sent illes des de molt amunt que se les mirin.

Les pujades de categoria incrementen els llocs de feina. No entenc, doncs, perquè han de permetre els condhotels que des de l'avantprojecte al projecte ja els han rebaixat de categoria, podien ser de quatre, ara només són de tres. Ara veurem amb les esmenes com quedam. Per tant, crear més llocs de feina, no. I els blocs de pisos? Els blocs de pisos creen llocs de feina? Convertir un hotel en bloc de pisos, tota la gent que fa feina a un hotel continuarà fent feina quan sigui un bloc de pisos? No hi haurà molts de *nuevos puestos de trabajo*.

El canvi d'ús i informe vinculants dels ajuntaments. Bé, el batle podrà fer un informe, i dirà hi estic d'acord o no hi estic d'acord, i serà vinculant, però amb els temes urbanístics, amb els temes de planejament, amb els temes dels usos dels solars d'un municipi hi ha una cosa molt important i obligada que és la participació ciutadana, i la participació ciutadana es fa mitjançant l'exposició pública, es treu públicament dir, això és el que nosaltres volem fer ara, i la gent pot opinar. Això desapareix amb la seva llei, a això s'ho boten. Per tant, quin consens volen? No permeten ni que els ciutadans opinin.

La solució no és el canvi d'ús i, per ventura, tampoc no entenem la llei com vostès volen que l'entenguem. Ens han dit un parell de vegades que no entenem la llei, que el nostre model és el de S'Arenal de Lluçmajor. Ja m'agradaria a mi poder parlar de S'Arenal de Lluçmajor per poder dir-los tot el que han deixat de fer, deixant com han deixant el Consorci de la Platja de Palma.

I finalment, la política és l'art del possible, és veritat, la política és l'art del possible, però hi ha moltes altres coses possibles a fer que les que diu aquesta llei. Per tant, solucions que ens han demanat en tenim, n'hem presentades moltes, ara veurem realment qui és que diu no a tot el que opinen els altres en la tramitació de les esmenes.

Moltes gràcies, Sr. President, i perdoni el meu atreviment avui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Portaveu, aquest grup s'ha llegit molt bé la llei, aquesta llei general turística, per a nosaltres és molt important, l'hem llegida en profunditat i em crida l'atenció que vostè, a més, per insultar l'oposició es dediqui bàsicament a estudiar poc, perquè vegi vostè també, crec que convendria que estudiàs la diferència entre un bolxevic i un social demòcrata. Em resulta molt, molt curiós que per intentar aquests insults se'n vagi i viatgi a Rússia a cercar exemples. Pensen molt en Rússia vostès.

(Petit aldarull)

Deia vostè, Sra. Bosch, que aquesta és una llei extensa, sí, jo ho he dit al principi, és una llei extensa i deixa moltes coses que pensam importants fora d'aquesta llei, qüestions importants que no tracta realment, la regulació del tot inclòs d'una manera més seriosa i més profunda, els temes dels condhotels; pensam que hauria de clarificar molt més el tema competencial perquè queda confús, la realitat és que queda confús, i això no és bo a l'hora de l'aplicació de la llei; necessitaria incorporar, nosaltres entenem, algun tipus d'obligatorietat, per dir-ho d'alguna forma, de sistemes energètics i ús d'energies renovables en els hotels; de qualque manera, per ventura, també podria tenir en compte l'impacte del canvi climàtic dins la indústria turística. Són qüestions totes que a l'àmbit turístic dels nostres competidors i d'arreu del món són qüestions que tenen molt d'interès avui.

La filosofia d'augmentar la categoria nosaltres la compartim totalment, i és veritat que està, com ha detallat el conseller, a tots, a molts d'indrets de la norma d'aquesta llei. Però nosaltres també veim que hi ha més que pujar de categoria, dispenses, exoneracions tot el temps, excepcions a les regles que donen inseguretat jurídica. La realitat és aquesta. Ho podem dir de la manera que sigui, però és així.

El canvi d'ús no és que sigui una figura, diríem, que sigui especialment evitable. El tema és que amb aquest tipus que fa la regulació allò que realment fa és que densifica, compacta i compagina ús residencial i turístic a una zona. Nosaltres, així, pensam que no és interessant i de cap manera servirà perquè això vagi millor.

Hem dedicat molt de temps a parlar en aquesta tribuna avui, tots, de l'oferta d'allotjament. És veritat, la llei dedica molta part de l'articulat a l'oferta d'allotjament i deixa poc, molt poc, als altres establiments turístics com poden ser la restauració, l'oferta d'entreteniment i totes les altres, d'intermediació i agències de viatges i d'altres. Pensam, a més, que aquests establiments tendran un impacte important amb aquesta llei en el sentit que la flexibilització del principi d'ús exclusiu els afecta molt, per una part i, per altra, el fet que no sigui necessari una llicència per a la segona activitat els pot fer un mal enorme, a ells personalment i a nosaltres també, ja ho he dit al principi de la meua intervenció, ja que tampoc no ajuda en absolut a la millora de la qualitat turística, quan tots poden fer de tot.

Ens repetim, pensam que és necessari per a una llei tan important com aquesta, que jo estic segura que és millorable, no em sap greu contradir-los, però estic segura que és millorable, molt segura, tot es pot millorar i aquesta llei també, dedicar-hi una mica més de temps. Nosaltres en tenim, nosaltres estam a disposició, jo crec que per uns dies més o manco no vendria d'aquí i crec que fer-hi feina de forma seria, rigorosa i respectuosa seria un bon sistema per millorar-la.

Hi ha l'aspiració que aquesta llei duri vint anys, està molt bé, jo crec que és una aspiració lícita de qualsevol conseller de Turisme, per suposat, però em crida l'atenció que esperar durar vint anys quan no és capaç avui, ara, d'arribar a consensos i acords amb totes les parts implicades, és una mica agosarat, per dir-ho d'una manera elegant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Sra. Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sr. Presidente. Escuchando el discurso de la oposición parece que hay dos reglas de juego, las suyas, por las cuales pueden hacer decretos ley para incrementar la edificabilidad de los hoteles, leyes para construir viviendas masivamente en suelo rústico, y otras reglas de juego reservadas exclusivamente para el Partido Popular. Pero miren, no, esto no funciona así. Lo que es bueno para estas islas es bueno independientemente de que grupo político lo proponga. Sean rigurosos. Están utilizando la ya conocida como técnica Son Espases, cuando el Partido Popular gobierna y propone algo a ustedes les falta tiempo para poner el grito en el cielo, anunciar poco menos que las siete plagas y el fin del mundo. Cuando llegan ustedes al poder y por arte de magia donde dije digo, digo Diego y ahí tenemos Son Espases con su montañita y su sobrecoste de más de 280 millones de euros. Y se quedan tan contentos, sin vergüenza, sin sonrojo alguno.

¿Se acuerdan del segundo cinturón? Era la más absoluta destrucción del territorio por parte del Partido Popular, hasta que llegaron ustedes, la Sra. Armengol lo rebautizó con el estupendo nombre de vía conectora, y aquí paz y después gloria.

(Alguns aplaudiments)

Ahora con esta ley vuelven a hacer exactamente lo mismo, demonizar el cambio de uso, que si vamos a cerrar hoteles, que si se despedirán a cientos de trabajadores, que si nos cargamos nuestra industria turística. No es cierto, ya les hemos demostrado que, primero, no será un cambio de uso indiscriminado. Segundo, que la gran prioridad de esta ley es incrementar la categoría de toda la oferta turística para poder ser competitivos, es una necesidad imperiosa. Les recordamos que otros países del entorno mediterráneo, con excelentes condiciones climatológicas y atractivos recursos naturales, como Túnez, Egipto, Turquía, Marruecos o Croacia, sí han apostado decididamente por el turismo. Señores y señoras, o espabilamos o perdemos el tren. Les pedimos que no sean hipócritas.

Miren, ¿recuerdan esta noticia? Publicada por la prensa en agosto de 2010, el Plan de Playa de Palma, liderado por la anterior consellera de Turismo, preveía eliminar entre el 40 y el 60% de las plazas hoteleras. Leo textual, “se pretende la desaparición de las plazas obsoletas que han perdido la dignidad y que desarrollan un mal trabajo ya que tiran los precios hacia abajo”. Vaya, como cambian el discurso de una legislatura a otra en función de si gobiernan o no gobiernan. Entonces les parecía buena idea, tanto, tan buena idea les parecía el cambio de uso, que a cuatro establecimientos hoteleros les cambiaron el uso directamente a residencial, sin pedirles su opinión siquiera. Aquí tengo las alegaciones, cuatro establecimientos turísticos de la Playa de Palma, que estaban en pleno funcionamiento y por eso hicieron las alegaciones porque no estaban en absoluto de acuerdo, se levantaron un 5 de agosto con una calificación de residencial. Y lo hicieron ustedes, no el Partido Popular, ustedes, los que ahora se oponen férreamente.

(Alguns aplaudiments)

Me gustaría de verdad que leyeran las alegaciones de esta gente, de ahí los tics bolcheviques que algunos no han entendido. Nosotros ofrecemos que aquel que quiera pueda cambiar su uso si reúne una serie de requisitos. Ustedes, por el decreto ordeno y mando, este edificio no me gusta, residencial y cambio de uso. Esta es la realidad que nos ha tocado vivir con ustedes.

Nos vuelven a acusar en esta última intervención de que estamos vulnerando la legalidad. Ustedes están jugando a meter miedo, y eso no es ni siquiera ético en política. No es cierto, han introducido una esmena a la totalidad, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista, donde se dice textualmente que vulneramos el Estatuto de Autonomía y que nos atribuimos competencias ajenas a la Conselleria de Turismo. Bueno, pues si ya se hizo un informe jurídico en su momento diciendo que no era cierto, ahora vuelven a emitir otro informe jurídico que lo niega rotundamente, y no lo dice un político, lo dice un funcionario al que espero que ustedes le tengan respeto.

Para acabar, reiteraremos lo que ya venimos reiterando a lo largo de toda esta sesión parlamentaria, el Partido Popular aboga por el turismo, el turismo de calidad que trae clientes con alto poder adquisitivo, que fomentan el gasto en cultura, en ocio y en patrimonio y del que todas las Islas Baleares salimos absolutamente beneficiadas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bosch.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra, cap abstenció.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió, i record a tots els diputats i diputades que a les quatre i mitja hi haurà Diputació Permanent.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
